

Αντιφωνητής

...ή αγάπη είναι
ο μόνος τρόπος...

Ν. ΕΓΓΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2007

ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 218 / ΤΙΜΗ 1 €

ΩΡΑΙΟΣ ΩΣ ΕΛΛΗΝ στήν Κομοτηνή

Μία ακόμη συνεισφορά του Αντιφωνητή στην πόλη της Κομοτηνής πρόκειται να υλοποιηθεί την επόμενη εβδομάδα, αυτή τη φορά στον τομέα του πολιτισμού. Η έκθεση του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου για τα 100 χρόνια από την γέννηση του Νίκου Εγγονόπουλου θα έρθει στην Κομοτηνή για μερικές ημέρες και το κοινό θα μπορεί να την επισκεφθεί στο διάστημα 17-22 Απριλίου στην αίθουσα της Πολιτιστικής Κίνησης ν. Ροδόπης (παραπλεύρως του 3ου Λυκείου Κομοτηνής). Παράλληλα, και πάντα με την οικονομική συνδρομή του Δήμου Κομοτηνής, το βράδυ των εγκαινίων της έκθεσης, διοργανώνεται στον ίδιο χώρο εκδήλωση με όμιλητες τον βραβευμένο ποιητή Δημήτρη Κοσμόπουλο και τη σπουδαία ζωγράφο Σύνη Αναστασιάδη. Οί δυο προσκεκλημένοι (αμφότεροι φίλοι του ανά χείρας εντύπου), θα μιλήσουν για τον μεγάλο Έλληνα ποιητή και ζωγράφο, ο καθένας για τον δικό του τομέα, προσπαθώντας να μας μεταφέρουν το μήνυμα και το πνεύμα αυτού που υπήρξε "τραχύτατος βράχος του

Ελμπασάν και πράσινη άπαλη δαντέλα του Βοσπόρου". Ένας Έλληνας κοσμοπολίτης και μεγάλος πατριώτης, όπως υπήρξαν όλοι οι Έλληνες που διέπρεψαν στους τομείς τους διεθνώς.

Ευχαριστούμε θερμά τον δήμαρχο Δημήτρη Κοτσάκη και την αντιδήμαρχο πολιτισμού κ. Μάγδα Γιαμουστάρη και ευχόμαστε αυτή να είναι η άπαρχή μιας παραγωγικής συνεργασίας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ - ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΟΣΚΡΕΣΕ!
(Τοιχογραφία από το σερβικό μοναστήρι του Ντετσάνι που χτυπήθηκε πάλι στο Κοσσυφοπέδιο - βλ. σελ. 3)

Πόρνες...

Για την Βρετανία και τον σεβαστό της πρωθυπουργό τ'ά ξερετε τ'ά αισθήματά μας. Προς ένισχυση λοιπόν αυτών των τελευταίων όλο και κάτι νέο προκύπτει. Νά, για παράδειγμα ή συνεισφορά της κυβέρνησης Μπλάιρ στην Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες (UNHCR*) σ'έ σχέση με τ'ά 4.000.000 Ιρακινών (οί μισοί στο έξωτερο) που προσφυγοποιήθηκαν από την αμερικανοβρετανική επέμβαση και μετά. Παρότι είναι προφανές ότι μιλάμε για άτομα με δυσανεξία για την δημοκρατία και τις δυτικές αξίες που εγκαταστάθηκαν από τους αγγλοσάξωνες, ή χώρα της ανδρικής ζαρτιέρας (φοριέται και στην ψυχή - κυρίως εκεί) δώρησε 195.977 ολόκληρες λίρες. Δηλαδή μάλλον έδωσε 196.000 αλλά κράτησε τις 23 για τ'ά ταχυδρομικά τέλη...

Θυμίζουμε ότι πρόκειται για ένα ποσό αισθητά υψηλότερο από κείνο που είχαν διαθέσει τό 2001 και τό 2002 οί Βρετανοί σ'έ δύο πόρνες. Ήταν ή 29χρονη μοντέλα έσωρούχων και παρουσιάστρια του MTV Anouska Bolton Lee και ή μοντέλα και ήθοποιος Karajan Mallinder, οί όποιες συνόδευσαν τον Σαουδάραβα πρίγκηπα Turki bin Nasser σ'έ πάρτυ του ξενοδοχείου Carlton Tower, μέσα σ'τά πλαίσια των «φιλοφρονήσεων» προκειμένου να τον πείσουν για την αγορά των Eurofighter της ΒΑΕ και να τους άκουμπήσει μερικές δεκάδες δισεκατομμύρια λίρες. Άρα εδώ έχουμε μία ακόμη απόδειξη των προτεραιοτήτων της (άγγλικής) Κεντροαριστεράς, και ειδικά του Μπλάιρ (στη φωτογραφία είναι αυτός άριστερά, σ'τά δεξιά είναι ή κυρία Lee).

* Στις 17-18 Απριλίου οργανώνει στη Γενεύη διεθνή διάσκεψη με προσκεκλημένες 190 κυβερνήσεις για να αντιμετωπιστεί ή κατάσταση.

Τολμηρή πομάκινη πρωτοβουλία - Ιταμή τούρκικη πρόκληση!

Η πρόσφατη ίδρυση του Πολιτιστικού Συλλόγου Πομάκων ν. Ξάνθης (Καραολή 93, Ξάνθη) είναι ένα αποφασιστικό βήμα για την αυτοσυνειδησία των συντοπιτών μας μουσουλμάνων (άνεξαρτήτως καταγωγής) και για τον εκδημοκρατισμό της κοινωνίας μας. Είναι λοιπόν ένα τέτοιο τεραστίως σημασίας για τ'ό μέλλον του τόπου μας και γιαυτό ή υπόθεση αυτή δέν πρέπει να περάσει άπαρατήρητη, ούτε και να άφθεθεί σ'ή μοίρα της.

Οί παραπάνω γραμμές βεβαίως άπευθύνονται στους χριστιανούς Θρακιώτες της πλειονότητας, καθώς από την... άλλη πλευρά ήδη ή εξέλιξη έχει γίνει γνωστή κι αντιμετωπίστηκε

μέ τον γνωστό φασιστικό τρόπο.

Στήν έφημερίδα "Μιλλέτ" π.χ. ό γνωστός και από προηγούμενα δημοσιεύματα αναλόγου θέματος και επιπέδου, Τζεγκιζ Όμέρ (κι όχι μόνον αυτός) επιτίθεται με φανατισμό κατά των ανθρώπων που τόλμησαν να όμολογήσουν την καταγωγή τους, τούς κατονομάζει έναν έναν, και χαρακτηρίζει "πουλημένους", "μισοφόρους", "πιόνια", "προδότες του έθνους" κ.ά. τούς συνειδητούς Πομάκους. Μέ δεδομένη την προίστορία των δημοσιευμάτων και των άπειλών, μιλάμε για άνοιχτή πρόσκληση σ'έ βία που ΗΔΗ βρίσκει άνταπόκριση στον άνιδο κόσμο.

(Συνέχεια σ'ή σελ. 6)

Περιφερειών Πολίτες

Του πρώην Βουλευτή Έβρου
Χρήστου Κηπουρού

Ναι μεν η Ιστορία σχετίζεται πολλαπλά με την Πόλη, και επόμενα την Πολιτική και τη Δημοκρατία, όμως και η τελευταία δεν μπορεί απλά να υπονοείται. Όπως το σκέτο «Έλληνας» δεν αρκεί, και συνοδεύεται από τη λέξη «Πολίτης» για να γίνει «Έλληνας Πολίτης», έτσι δεν αρκεί και το σκέτο «Μακεδόνας», «Ηπειρώτης», «Θεσσαλός», «Θράκας» κλπ.

Αποτελεί μεγάλο όσο επίσης και ανεκπλήρωτο όνειρο. Ο λόγος για την ταυτότητα καταγωγής από τις ιστορικές και πολιτισμικές οντότητες των Ελληνικών Περιφερειών και τη μετεξέλιξή της ώστε να λάβει νέα μορφή και περιεχόμενα. Να μην τρέφει δηλαδή το μέλλον μόνο με το παρελθόν αλλά και με το ίδιο το παρόν και το μέλλον, προτού αυτά καταστούν παρελθόν. Μιλώ για μια πολιτισμική σύνθεση, με γερή μεν δόση από ιστορία αλλά και ανάλογη Δημοκρατία, και με ζητούμενο το πώς από την καταγωγή θα περάσουμε στην αγωγή, διαμέσου μιας νέας Πολιτισμικής Πολιτικής και Δημοκρατίας.

Αυτό που χρειάζεται προηγουμένως είναι να χτίσουμε την Περιφέρεια των Ιδεών που στη συνέχεια θα κατοικηθεί από τις ίδιες. Εμείς δε, εκτός από Πολίτες των Πόλεων και των Χωριών, όσο και της Χώρας, να γίνουμε και Πολίτες των Περιφερειών. Να μάθουμε τι χρειάζεται για αυτό, πέραν της απόκτησης της Περιφερειακής Συνείδησης που ναι μεν εύχονται πολλοί εκ της συμβατικής πολιτικής, χωρίς όμως να ξανοίγονται στα βαθιά αφού επιμένουν στην παράκτια «αλιεία». Λόγια που λένε για να τα λένε, και που η από δεκαετιών Περιφερειακή κατάρρευση αποτελεί αδιάψευστο μάρτυρα που τα διαψεύδει διαρκώς όσο και καθολικά.

(...) Ένα νέο μοντέλο πολιτικής στη θέση της Πόλης θα τοποθετήσει την Περιφέρεια. Από φτωχό συγγενή της Πρωτεύουσας θα αναδειχθεί σε Πρωτεύουσα αυτή την ίδια. Για τη θεσμοθέτηση της Πολιτισμικής Πρωτεύουσας Περιφέρειας της Ευρώπης όσο και της Εθνικής Πολιτισμικής Πρωτεύουσας Περιφέρειας έχω γράψει πρόσφατα στο κείμενο για τα Πανεπιστήμια. Η κάθε μια από τις συνολικά δώδεκα Περιφέρειες που

προτείνω για τη χώρα, θα καθίσταται Πρωτεύουσα επί ένα εξάμηνο ανά έξη χρόνια. Μεγάλο ζητούμενο η ισοτιμία των Περιφερειών με το Αθηναϊκό κέντρο, που είναι η άλλη όψη της Δημοκρατίας. Όπως διαρκές ζητούμενο θα είναι το «θαύμα» της ισοτιμίας μεταξύ των Πόλεων και των Χωριών. Το πώς τα τελευταία θα «αναστηθούν» και θα γίνουν οργανικά τμήματα των Πόλεων και των Δήμων στους οποίους σήμερα υπάγονται τύποις.

Ός προς όλα αυτά χρειάζεται να μορφωθούν τα αμόρφωτα μορφώματα

της Αθήνας τα οποία αυτοαποκαλούνται πολιτικά κόμματα και τα οποία βέβαια ούτε πολιτικά είναι ούτε και κόμματα. Δηλαδή κομμάτια έστω, μέρη κάποιου συγκεκριμένου συνόλου. Και επειδή δεν πρόκειται στην πράξη να ανταποκριθούν και να περιφερειοποιηθούν, η λύση που υπάρχει θα αναζητηθεί μόνο στη δημιουργία Μαζικών Περιφερειακών Πολιτικών Αντιπροσωπεύσεων. Οι οποίες μόνο να εμπνευστούν από τις Περιφέρειες έχουν. Μπορεί αυτές να είναι άσημες αλλά δεν είναι άσχημες, όπως οι Πόλεις, εκ των οποίων μάλιστα η πιο διάσημη είναι αυτή που ξεοδεύοντας αλλά και καταστρέφοντας συστηματικά την ιστορία της, κατέληξε να είναι η πλέον άσημη. Και όχι μόνο αυτό αλλά και φαταούλας του εθνικού πλούτου. Και βέβαια των Κοινοτικών κονδυλίων. Ναι μεν στα χαρτιά πηγαίνει στην Περιφέρεια το 80% από τα εν λόγω κονδύλια, όμως αυτό είναι μόνο στα χαρτιά. Καθοδόν τα ποσοστά αντιστρέφονται.

Όμως και πάλι δεν μένει το μάτι μου. Ας είναι αυτή που είναι. Δεν θα διορθωθεί. Το πρόβλημα είναι πως μπορεί να εμπνεύσει η ομορφιά όσο και η παραγωγικότητα των Περιφερειών. Αυτές πώς μπορούν να γίνουν διάσημες. Να αποκτήσουν δηλαδή Σήμα. Ονομασία προέλευσης, όπως λέγεται στους

σημερινούς χρόνους. Και που για

να γίνει αυτό, η Περιφερειακή ενδυμασία χρειάζεται να επεκταθεί και να ντύσει πλέον όλα τα παραγόμενα προϊόντα. Και πρωτίστως όσα αναμφισβήτητα διαθέτουν το συγκριτικό πλεονέκτημα, και που παραμένουν καταχωνιασμένα σε μπαούλα και βιβλιοθήκες. Μιλώ για τις ιστορικές ονομασίες προέλευσης των προϊόντων διατροφής. Και κυρίως για τα βιολογικά αγροτικά, και τη βιολογική, όπως την ονόμασα, γαστρονομία. Στους δρόμους δηλαδή της Ελιάς και του Κρασιού λέω ότι μπορούν να προστεθούν οι δρόμοι του Διατροφικού και του Γαστρονομικού Πολιτισμού.

Άλλη δικλείδα ασφαλείας για τη Δημοκρατία και την ανάπτυξη στη χώρα δεν θα υπάρξει. Γιατί δεν απέτυχε μόνον η Αθήνα. Αυπάμαι αλλά απέτυχε παταγωδώς και η Βουλή των Ελλήνων, παρά το σύστημα των εκπροσώπων του λαού και των ανά την επικράτεια Βουλευτών των εκλογικών Περιφερειών των Νομών. Και μπορεί, λόγω των από δεκαετιών θεσμοθετημένων Αιρετών Περιφερειών στην υπόλοιπη Ευρώπη να μη συνέβη αυτό, όμως άλλο η Γηραιά Ήπειρος και άλλο η Ελλάδα. Μια χώρα που αντί να εξευρωπαϊστεί διαμέσου των Αιρετών Περιφερειών, να κατατύχεται όλο αυτό το χρονικό διάστημα από γεωπολιτικό φασισμό. Τον Τρισυπόστατο Πριγκιπικό Αθηναϊσμό. Τηλεοπτικό, Κομματικό και Κοινωνικοοικονομικό.

Και η απάντηση της Δημοκρατίας ως προς αυτά, δεν είναι άλλη από την Περιφέρεια. (...)

Και γιατί ούτε η επίκληση των Πολιτών πρόκειται να φέρει αποτέλεσμα. Μάλιστα με δεδομένη την υπαρκτή πολεοδομική πραγματικότητα και τους θεσμούς χειριστές της, η αναζήτηση της όποιας σανίδας σωτηρίας σε φράσεις του τύπου «Ενεργοί Πολίτες», δεν είναι άλλο από αυταπάτη, όταν δεν είναι φενακισμός. Στη καλύπτει περίπτωση να μην πρόκειται για έννοια εν ευρεία χρήση, χωρίς όμως συγκεκριμένο αντίκρισμα. Το μόνο που τις διακρίνει είναι ένας λεκτικός πληθωρισμός.

Απέναντι στη λάθος αυτή διάγνωση και θεραπεία του πληθωριστικού μετά λαϊκισμού και πλεονασμού κομματικού σκεύασματος «Ενεργοί Πολίτες» -λες και οι σκέτοι Πολίτες είναι ανενεργοί- εγώ αντιπαραβάλλω τις φράσεις «Περιφερειών Πολίτες» καθώς και «Περιφέρειες Πολιτών». Αυτά νομίζω

ότι θα έλεγε αν ζούσε και ο Θουκυδίδης και έβλεπε τα χάλια της σημερινής Πόλης. Πόσο μάλλον της Αθήνας. Όπως άλλωστε προς το τέλος της ζωής του την εγκατέλειψε, και κατέφυγε στην Περιφέρεια, έτσι θα έκανε και με το γνωστό ορισμό του: «Άνδρες εισίν η Πόλις». Θα τον αντικαθιστούσε με το «Γυναίκες και Άνδρες εισίν η Περιφέρεια».

Αντί λοιπόν αυτών που ως φράσεις έχουν διαγράψει τον κύκλο τους και δεν λένε κάτι, αν δεν έχουν και, μπορούμε να αρχίσουμε να μιλάμε για Περιφερειοπολίτες. Όχι βέβαια μόνο για Ηπειρώτες, Κρήτες, Μακεδόνες, κλπ. Αλλά για Ηπειροπολίτες, Κρητοπολίτες, Ιονιοπολίτες, Αιγαιοπολίτες, Μακεδονοπολίτες, Θεσσαλοπολίτες κλπ. Ναι μεν η Ιστορία σχετίζεται πολλαπλά με την Πόλη, και επομένως με την Πολιτική και τη Δημοκρατία, όμως και η τελευταία δεν μπορεί απλά να υπονοείται. Όπως το σκέτο «Έλληνας» δεν αρκεί και συνοδεύεται από τη λέξη «Πολίτης», για να γίνει «Έλληνας Πολίτης», έτσι επίσης δεν αρκεί το σκέτο «Μακεδόνες», «Ηπειρώτες», «Θεσσαλοί», «Θράκες» κλπ. Ναι μεν το πρώτο συνθετικό να είναι η ιστορική και πολιτισμική καταγωγή, η περιφερειακή, όμως να υπάρχει και ένα δεύτερο, το εκ της Πολιτικής Δημοκρατίας προερχόμενο. Αμφότερα δε να αποτελέσουν το καινούργιο ιστορικό υποκείμενο της 4ης Δημοκρατίας και της Ελλάδας των Περιφερειών.

Το παράδειγμα με τη Θράκη είναι το πιο χαρακτηριστικό. Το να είναι κανείς Πολίτης της Κομοτηνής, της Ξάνθης ή της Αλεξανδρούπολης δεν αρκεί. Άλλο αυτό και άλλο να είναι Πολίτης της Θράκης. Όχι μόνο αυτό αλλά και Πολίτης όλων των κοινωνικών και πολιτισμικών ομάδων. Πολιτισμικός Πολίτης. Πιο ορθά Πολυπολιτισμικός. Εκτός από Έλληνας και Θράκας να είναι και Πομάκος και Ρόμ ή ακόμη και Τούρκος, όταν βέβαια η εκ των μειονοτήτων της Θράκης Τουρκική, αποκτήσει σαφή Ευρωπαϊκό και Δημοκρατικό ορίζοντα. Με μια λέξη, Κοσμοπολίτης. Και για την περιοχή που μιλώ, Θρακοπολίτης.

Δεν λέω βέβαια ότι η συγκεκριμένη ανθρωπολογικού τύπου συνάντηση της Ιστορίας και του Πολιτισμού με τη Δημοκρατία και την Περιφερειακή Συνείδηση, πρόκειται να καρποφορήσει κατά το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα. Δεν τρέφω αυταπάτες. Απλά αυτό που προσδοκώ είναι ότι δεν θα συνεχιστούν η αποθρακοποίηση όσο και η αποϊστοριοποίηση, όπως συστηματικά γίνεται κατά τις τελευταίες δεκαετίες με τους εν Θράκη και εκ της Θράκης ταγούς.

ΤΑΞΙΔΙ ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ

(Ο λόγος στον Ταξιδιωτικό Πράκτορα:)

Ήταν εξαντλημένη η καλή του
Είχε αρχίσει να επαναλαμβάνεται
Έπασχε από έλλειψη σπιριτάδας και πρωτοτυπίας

Ένωθε την ανάγκη να την ανανεώσει οπωσδήποτε
Γι' αυτό θα την έστελνε ένα μεγάλο ταξίδι
να ξελαμπικάρει, να επαναφορτίσει τις μπαταρίες της
Αναχωρούσε αύριο κιόλας
κι είχε επιλέξει με μεγάλη προσοχή το μέσο
του ταξιδιού της
Τρένο δεν ήθελε,
μην την καταντήσει του συρμού,
μην την τρενάρει
Τ' αεροπλάνο το φοβόταν
μη φέρει αερολογίες,
μην πάρουν τα μυαλά της αέρα
Το πλοίο ήταν το κατάλληλο
για φουρτουνιασμένες,
για τρικυμιώδεις εμπειρίες

Όλα ήταν έτοιμα και ταχτοποιημένα
έπρεπε μόνο να ξεκουραστεί καλά απόψε
για το μεγάλο αυριανό ταξίδι
Γι' αυτό την έβαλε από νωρίς να κοιμηθεί
κι αφού την σκέπασε με τρυφερότητα και στοργή
την φίλησε στο μάγουλο ο Συγγραφέας
καληνυχτίζοντας την Ιδέα του.

Γιάννης Στρούμπας

Ο Γ.Γ. της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης κ. Μιχάλης Α. Αγγελόπουλος,

εύχεται από καρδιάς, σε όλες και όλους,
Καλό Πάσχα – Καλή Ανάσταση
Η έλπιδα και η πίστη ἄς είναι η πυξίδα
μας, για ένα καλύτερο και δημιουργικό
μέλλον.

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό
Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15,
691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεμοιότυπο: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματίου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καράϊσκος Κώστας
Συντάσσεται από επιτροπή
Έκτύπωση: ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:
Ιδιωτών 25 €
Εξωτερικού, συλλόγων, οργανισμών,
κλπ: 50 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ανα-γνώσεις

Φωνή ελληνικής Αριστεράς

Από τό ηλεκτρονικό δελτίο Τύπου της Αρχιεπισκοπής (29-3) για τόν εθνικό μας μουσικοσυνθέτη:

«Συνέντευξη καταπέλτη παραχώρησε ο μεγάλος Έλληνας μουσικοσυνθέτης και γνήσιος αγωνιστής της Αριστεράς Μίκης Θεοδωράκης, στους εκπροσώπους του Τύπου, εξ αφορμής της παρουσίασης του έργου «Ακολουθία εις κεκοιμημένους», του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, σε σύνθεση δική του, που θα πραγματοποιηθεί σήμερα (30/3/2007) στον Καθεδρικό Ναό των Αθηνών.

Ο κ. Θεοδωράκης μίλησε για τις επιθέσεις που δέχονται σήμερα οι θεσμοί στην πατρίδα μας και τόνισε: «Πρέπει να σεβόμαστε το Σύνταγμα. Είναι ασυγχώρητο να λένε ότι δεν εφαρμόζουν το Σύνταγμα. Είναι φασιστική άποψη. Πρέπει να σεβόμαστε τους θεσμούς. Έχουμε δύο μεγάλους θεσμούς στην Ελλάδα. Τον προέδρου της Δημοκρατίας και τον Αρχηγό της Ελληνικής Εκκλησίας. Επαναστατώ όταν βλέπω ότι υπάρχουν άνθρωποι που δε σέβονται αυτούς τους θεσμούς. Όταν μιλάς για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή τον Αρχηγό της Εκκλησίας πρέπει να πλένεις το στόμα σου. Να σέβεσαι τους θεσμούς για τους οποίους πεθάναμε εμείς.»

Μίλησε ακόμη για τα επίμαχο βιβλίο της Ιστορίας και είπε: «Επικράτησε η άποψη ότι, αφού τελείωσαν με εμάς τους ζωντανούς, μπορούν να ασχολούνται και με τους πεθαμένους. Τελειώσαμε με τον Κολοκοτρώνη, τον Καραϊσκάκη, τον Ρήγα Φεραίο, τον Αρκάδι, το Μεσολόγγι, με τα σύμβολα. Τους πείραξε η 25η Μαρτίου. Γιατί, όμως; Γιατί οι ελευθερωτές μας ήταν αγράμματοι φουστανελάδες. Γιατί είναι λέει μύθος, δεν υπήρχε ο Παλαιών Πατρών Γερμανός, δεν υπήρχε το Σύμβολο της Ελληνικής Σημαίας να το κρατάει με το ένα χέρι ο Κολοκοτρώνης και με το άλλο το Σταυρό και να έρχεται η Εκκλησία να την ευλογεί. Αυτό είναι αντιδραστικό, δεν πρέπει να το ξέρουν τα παιδιά μας. Ακόμα και ο Βελουχιώτης έβαζε στη σειρά τους αγωνιστές, τους καλούσε να μπουν μέσα στην Εκκλησία. και παρακαλούσε τον παπά να ευλογήσει τη σημαία και τα όπλα, τον αγώνα τους...»

Ό τενεκές

Προσέξτε κείμενο του Γιάννη Πρετεντέρη με τίτλο «Μαύρη μαυρίλα πλάκωσε» από ΔΟΛίου βήματος. Προσέξτε ήθος, επιχειρηματολογία και συλλογιστική. Αν σ'αυθιμίσει τενεκέ ξεγάνωτο που τού πετάει τό άφηντικό μέσα πενταροδεκάρες και κείνος άντηχει τοίς κείνου χρήμασι πειθόμενος, εϊστε ποταπός έθνικιστής:

«Όταν ο Καρλ Πόπερ έγραφε για τους εχθρούς της «Ανοιχτής Κοινωνίας» δεν είχε γνωρίσει τη σημερινή Ελλάδα. Φαντάζομαι πόσο θα εντυπωσιαζόταν (ακόμη και αυτός...) αν μάθαινε πως στη χώρα μας λειτουργεί μια ιδιότυπη διαχρονική συμπάρταξη που περιλαμβάνει την Εκκλησία με το ΚΚΕ, την Ακροδεξιά με τον υφυπουργό Παιδείας και τη μισή Κοινοβουλευτική Ομάδα της ΝΔ, τον Αρχιεπίσκοπο με τον Μίκη Θεοδωράκη και από κοντά καθηγητάδες, ακαδημαϊκούς, δημοσιογράφους, γελοιογράφους, τηλεκαραγκιόζηδες και όλους όσους εχθρεύονται ένα και μοναδικό πράγμα: την ανοιχτή κοινωνία.

Από τα Ιμια ως τον Οτσαλάν και από τις ταυτότητες ως το Σχέδιο Αναν είναι οι ίδιοι που (με τις δέουσες προσαφαίρεσεις...) εξηγούνται εναντίον του προφανούς. Διότι είναι προφανές ότι μια χώρα που δηλώνει ευρωπαϊκή και δημοκρατική οφείλει να συγκροτεί μια σύγχρονη και ανοιχτή κοινωνία. Κανονικά, αυτό δεν χωράει συζήτηση και ούτε επιδέχεται διαπραγμάτευση.

Φυσικά, τέτοια φαινόμενα υστέρησης και καθυστέρησης δεν εκδηλώνονται μόνο στην Ελλάδα. Στην Ελλάδα όμως παρουσιάζουν μια εντυπωσιακή συνοχή, παρά τις επί μέρους διαφορές εκείνων που τα συγκροτούν - η ομοβροντία εναντίον ενός σχολικού βιβλίου Ιστορίας το αποδεικνύει. Στην Ελλάδα επίσης ασκούν μια επιρροή δυσανάλογη με το πραγματικό βάρος τους στην κοινωνία. Ακόμη χειρότερα: επικαλούνται την πολυμορφία τους για να διεκδικήσουν τίτλους αντιπροσωπευτικότητας. Στην πραγματικότητα, δεν είναι παρά μια καρικατούρα της κοινωνίας που λένε ότι εκπροσωπούν.

Επί της ουσίας, αποτελούν την επιτομή της συντηρητικής στροφής που όλοι αναγνωρίζουν ότι έχει συντελεστεί τα τελευταία χρόνια. Υποθέτω πως αν κάποιοι τη δεκαετία του '70 παρήλυναν με το λάβαρο της Αγία Λαύρας θα τους είχαν πάρει με τα γιασούρτια. Ανεπαίσθητα, όμως, αυτό που συνέβη στη χώρα μας είναι ότι οι πιο ακραία συντηρητικές απόψεις, οι πιο αδιανόητοι εθνικοί παραλογισμοί, οι πιο βλακώδεις ιστορικοί αφορισμοί νομιμοποιήθηκαν να μετέχουν επί ίσοις (τουλάχιστον...) όροι στη δημόσια συζήτηση. Το αδιανόητο έχει καταστεί κοινότοπο.

Μαύρη μαυρίλα πλάκωσε, λοιπόν... Κα το χειρότερο δεν είναι ότι πλάκωσε, αλλά ότι κυκλοφορεί ντυμένη και με άλλους χρωματικούς συνδυασμούς. Διότι η αξιοπερίεργη πλευρά της υπόθεσης είναι εκείνοι που εμφανίζονται να οδύρονται για τη «συντηρητική στροφή» τη στιγμή που αποτελούν τους πιο αυθεντικούς πρωτεργάτες της. Αυτοί που παίζουν το ίδιο ρεπερτόριο με τους άλλους αλλά επικαλούνται το άλλοθι ότι ψάλλουν με αριστερή φωνή. Παραμύθια! Διότι για άλλη μια φορά το ζήτημα δεν είναι ποιος μιλάει, αλλά τι λέει. Όχι τι επαγγέλλεται, αλλά τι προωθεί. Όχι τι επικαλείται, αλλά πού καταλήγει. Και κυρίως με ποιες παρέες...»

Όποια (βρώμικη) πέτρα σηκώσεις...

Η ισραηλινή «Χααρέτζ» (3-4) για τόν διεθνή ρόλο κάποιων συμπατριωτών της:

«Η Interpol εξέδωσε διεθνές ένταλμα σύλληψης για 3 Ισραηλινούς που κατηγορούνται ότι εκπαιδευαν ιδιωτικούς στρατούς των Κολομβιανών καρτέλ ναρκωτικών και ακροδεξιά Τάγματα Θανάτου. Οι Yair Klein, Melnik Ferri και Tzedaka Abraham αντιμετωπίζουν ποινές 11 χρόνων κάθειρξης, δήλωσε εκπρόσωπος των Κολομβιανών υπηρεσιών. Οι κατηγορίες αφορούν την εκπαίδευση των ιδιωτικών στρατών των βαρώνων της κοκαΐνης Πάμπλο Εσκομπάρ και Γκονζάλο Ροντρίγκες Γκάτσα σε εκρηκτικά, βόμβες αυτοκινήτων και φόνους επιφανών προσώπων. Οι στρατοί αυτοί μετεξελίχθηκαν σε Τάγματα Θανάτου.

Ο Κλάιν, πρώην αντίχης του ισραηλινού στρατού, εμφανίστηκε σε βίντεο του 1998 να εκπαιδεύει ακροδεξιές ομάδες. Το 1991 είχε καταδικαστεί από ισραηλινό δικαστήριο σε πρόστιμο 13.400 δολαρίων για πωλήσεις όπλων σε παράνομες ομάδες της Κολομβίας. Έκανε επίσης 16 μήνες φυλακή στη Σιέρα Λεόνε για τον ρόλο του σε ανταλλαγή διαμαντιών με όπλα. Σε συνέντευξή του τον Μάρτιο στο κανάλι Caracol αρνήθηκε ότι δούλεψε ποτέ με τα καρτέλ της κοκαΐνης αλλά επιβεβαίωσε ότι έδινε οδηγίες στις ακροδεξιές ομάδες πώς να εξαλείψουν το αριστερό αντίρτικο...»

Κόσοβο και αλληλοπεριχώρηση

Καί πάνω πού όλος ό δυτικός κόσμος πασχίζει νά πείσει για τήν «ανάγκαιότητα» ενός ανεξάρτητου Κοσόβου (ένός δηλαδή προτεκτοράτου εκείνων πού τό σκάρωσαν), τά Αλβανά δέν κρατιούνται. Στίς 30/3 έριξαν για μιάν ακόμη φορά άντιαρματική ρουκέτα κατά τού σερβικού μοναστηριού Decani τού 14ου αιώνα, άποδεικνύοντας τό πώς άντιλαμβάνονται τήν πολυπολιτισμικότητα και τόν σεβασμό τού άλλου. Άκουσε κανείς τήν άγωνία τού ήγουμένου τής μονής π. Θεοδοσίου; Τί λέτε;

Μιά σκηνή, χίλιες λέξεις...

Κατεχόμενο Ιράκ, χωριό al-Karmah, 7 χλμ ανατολικά τής Φαλούτζα. Αμερικανοί πεζοναύτες περιοδεύουν στά σχολεία τής περιοχής και μοιράζουν δωράκια και γλυκά στους μικρούς μαθητές. Καθώς άναπτύσσουν μιάν οικειότητα μέ τούς πιτσιρικάδες, τούς ρωτούν διάφορα: «Τί πιστεύεις για τήν Αντίσταση;», «Τί πιστεύεις για τούς Αμερικανούς;», «Τί πιστεύει ό πατέρας σου σχετικά;», «Τί δουλειά κάνει ό πατέρας σου;»... Κάποια στιγμή ένα 9χρονο άγόρι, ό Ahmad Fadil Abdallah al-Jumayli, λέει ότi ό πατέρας του είναι μέ τόν Ισλαμικό Στρατό και λείπει από τό σπίτι, γιαυτό και

δέν τού έφερε κανένα δώρο. Οί γενναίοι πεζοναύτες τότε συλλαμβάνουν τόν μικρό και λένε στόν δάσκαλο νά διαμηνύσει στήν οικογένειά του ότi θά τόν αφήσουν ελεύθερο όταν παραδοθεί ό πατέρας του. Δέν είναι τίποτε πρωτότυπο. Πρόκειται για πάγια τακτική τών Κατοχικών δυνάμεων πού εφαρμόζεται σε γυναίκες και παιδιά (κάτι θυμούνται και οι πατεράδες μας από τήν περίοδο '41-'44). Τό πρωτότυπο είναι ότi κανένας δέν δείχνει πιά νά ενίσταται για τόν σύγχρονο ναζισμό πού θριαμβεύει. Μόνον άνέξοδες και τζούφιες παρόλες για τόν... Χίτλερ ξέρουν νά άμολάνε οι δημοκράτες μας...

Μίσος!

Καθώς περίσσεψε ό λόγος στίς μέρες μας για «ρατσισμούς», «ξενοφοβίες» κτλ, ύπαρκτά και μή, καλά είναι νά δούμε και τί γίνεται έξω από τήν Έλλαδίτσα, κάπου πού όλα τούτα είναι καθεστώς και καθημερινή πράξη, χωρίς νά σκοτίζεται κανένας. Μιλάμε για τό Ισραήλ, όπου τό καθεστώς τού σιωνιστικού Απαρτχάιντ δέν είναι μόνο στίς κρατικές πολιτικές ή στόν έξτρεμισμό τών φανατικών θρησκευτικών ομάδων αλλά έλέγχει και τήν πλειοψηφία

Καθημερινά κατορθώματα τών έποίκων στή Χεβρώνα: Η νεαρή σκρόφα τραβάει τή μαντήλα τής ήλικιωμένης Παλαιστίνιας και τό μούλικο τήν κλωτσάει!

της κοινής γνώμης της χώρας. Προσέξτε λοιπόν άποτελέσματα τών τελευταίων δημοσκοπήσεων (άνακοινώθηκαν στίς 27/3) τού «Ινστιτούτου Γεωχαρτογραφίας»: Τό 75% δέν θέλει συγκατοίκηση σε κοινές πολυκατοικίες αλλά και τό 60% δέν θά έπέτρεπε ούτε έπίσκεψη Άραβα στό σπίτι του! Τό 50% θεωρεί τόν γάμο μέ Άραβα έθνική προδοσία. Τό 40% θέλει νά άνακληθεί τό δικαίωμα ψήφου τών Άράβων και τό 50% θά ήθελε μέτρα για νά έγκαταλείψουν τή χώρα! Τό 55% λέει πώς Άραβες κι Έβραιοι θά έπρεπε νά διασκοδάζουν σε διαφορετικούς χώρους και τό 37% θεωρεί τήν άραβική κουλτούρα κατώτερη. Τέλος, ένας στους τρεις έρωτώμενους δήλωσε ότi άκούγοντας κάποιον νά μιλά άραβικά αυτό πού νιώθει είναι ΜΙΣΟΣ!

Καί για νά μήν νομίζετε ότi πρόκειται μόνο για λόγια, σημειώστε ότi πέρυσι σημειώθηκαν 247 ρατσιστικές ένέργειες κατά Άράβων (μιλάμε για τό ίδιο τό Ισραήλ κι όχι για τά Κατεχόμενα, όπου τά νούμερα είναι άσύλληπτα!).

Έμφύλιος έμπρησμός;

Ανήμερα τής πρωταπριλιάς, κάπου στή Νέα Υόρκη (Rockland County) μιά πυρκαγιά σε συναγωγή τής ύπερορθόδοξης έβραϊκής σέκτας Neturei Karta πέρασε στά μουλωχτά. Κι αυτό ενώ ή συναγωγή καταστράφηκε μαζί μέ τήν κατοικία τού αρχιραββίνου Μοσέ Μπέκ, ό όποιος έλειπε στή Βρετανία, και ενώ ό ραββίνος Γιοσεέλ Ντοβίντ κατήγγειλε πιθανότατο έμπρησμό, μέ βάση άπειλές πού λάμβανε τελευταίως. Γιατί όλα τούτα και γιατί τόση... σεμνότητα στήν άναπαραγωγή τής είδησης; Γιατί ή Neturei Karta είναι φούλ άντισιωνιστική (τήν είχαμε παρουσιάσει πριν μερικά χρόνια), καταδικάζει τό ισραηλινό Απαρτχάιντ σε

βάρος τών Παλαιστίνιων, ύποστηρίζει τήν Χαμάς και τό Ιράν, ενώ έλαβε μέρος και στό διεθνές συνέδριο (φωτό) πού οργανώθηκε στήν Τεχεράνη για τό «Όλοκαύτωμα», μέ στόχο τήν άνάδειξη τής άλήθειας πίσω από τούς κυρίαρχους μύθους (συμμετείχαν μέ 6 στελέχη του πού μίλησαν για τήν συνεργασία τού ναζιστικού καθεστώτος μέ τίς σιωνιστικές οργανώσεις και για τήν ευθύνη τών τελευταίων για τήν μοίρα τού ευρωπαϊκού έβραϊσμού). Σημειώτεον ότi πριν λίγες μέρες ένας εκ τών μετεχόντων στό Συνέδριο είχε πέσει θύμα Ξυλοδαρμού από σιωνιστές όμοθησκους του όταν οι τελευταίοι τόν άναγνώρισαν στό Άουσοβιτς. Κάπως έτσι λοιπόν ό έμπρησμός φαίνεται πραγματικά ή πιθανότερη έκδοχή...

Ξεχαρβάλωμα παντού

Από τα θετικότερα αποτελέσματα της υπόθεσης των ομολόγων, είναι και κείνο της ρωγμής στο «τεχνοκρατικό» κέλυφος με το οποίο απέκρουαν τους προβληματισμούς των πολιτών οι εκάστοτε κυβερνητικοί. Αναγκάζονται τώρα όλοι οι πρωτοκλασάτοι εκφραστές του συστήματος νομής της εξουσίας (και όταν λέμε «νομή» κυριολεκτούμε) να παραδεχθούν την φεουδαρχική δομή του πολιτικού και κοινωνικού συστήματος, οι μιν για να αντιπολιτευτούν πιο βολικά, οι δε για να υπερασπίσουν τον ρόλο τους στο κυβερνητικό πλοίο.

Με την ευκαιρία του σκανδάλου, η γενικότερη πια παραδοχή περί συστηματικού βολέματος ανίκανων ή ανίδεων σε αμειβόμενες θέσεις δημόσιας διαχείρισης, αποκάλυψε την ανεπάρκεια και της ελίτ της χώρας αλλά και του υποστηρικτικού μηχανισμού. Θεσμοί και πρόσωπα αντί να αποτελούν πρωτογενή εργαλεία, απλά, κατανοητά και χρήσιμα, εκφυλίζονται εξ' αρχής σε βαρίδια και ωρολογιακές βόμβες. Και αυτό διαποτίζει σιγά και ύπουλα ως καρκίνος όλο το κοινωνικό φάσμα, έχει γίνει πια ο κανόνας. Ορθά συνθηματολόγησε προεκλογικά για επανίδρυση του κράτους, τίποτε όμως δεν έπραξε μετεκλογικά ο Καραμανλής για εύλεκτο, μειωμένο κράτος, χωρίς φιοριτούρες οργανισμών και κοστοβόρων «ειδικών» υπηρεσιών για «ημετέρους».

Ας αφήσουμε όμως στην άκρη τα μακρινά υπουργεία. Μήπως οι δήμοι και οι νομαρχίες είναι καλύτεροι; Στο μικροεπίπεδο των τοπικών κοινωνιών, δεν είναι πιο ορατή και εξίσου περιεργη η τοποθέτηση ανθρώπων σε καίριες (αμειβόμενες) θέσεις; Μήπως ξεχάστηκαν τοποθετήσεις πρώην αντιδημάρχων (και μη) σε Δ.Σ. δημοτικών, νομαρχιακών και κρατικών επιχειρήσεων; Είναι πρόχειρα

τα παραδείγματα και όλα από τη νέα γενιά, γιατί αν μιλήσουμε για τους συνταξιούχους... Αλλά γιατί να τα βάλουμε μόνο με το ΠΑΣΟΚ, χάθηκαν τα γαλάζια παραδείγματα; Γράφαμε παλιότερα για την τοποθέτηση συμπολίτη μας πολιτευτή σε Δ.Σ. ιδρύματος του Υπουργείου Αμυνας στην Αθήνα. Πολλά επίσης σχολιάστηκαν και για κάποιες πρόσφατες τοποθετήσεις σε δημοτικές επιχειρήσεις (π.χ. ΔΕΑΚΟ) ή σε άλλες προβεβλημένες θέσεις (π.χ. επικεφαλής του Περιφερειακού Ταμείου). Δεν θέλουμε να μιλήσουμε για συγκεκριμένα ονόματα αλλά - πώς να το κάνουμε; - είναι δύσκολο να δεχθεί ο μέσος πολίτης μιά... χημικό μηχανικό χωρίς καμμία εμπειρία επικεφαλής τόσο πολύφερνης περιφερειακής υπηρεσίας ή να επαναπαυτεί όταν στο κρισιμότερο όργανο ανάπτυξης του δήμου είναι επικεφαλής μιά άπειρη δημοτική σύμβουλος αναλόγου εμπειρίας.

ΟΡΓΑΝΗ - ΣΜΙΓΑΔΑ

Ο δρόμος Οργάνης - Σμιγάδας στόν ορεινό όγκο της Ροδόπης είναι ένα από τα βασικά έργα υποδομής που θα εξυπηρετούσαν τους κατοίκους της δύσβατης περιοχής. Τό έργο αναγγέλθηκε ξανά και ξανά, υποτίθεται ότι η έκτελέσή του ξεκίνησε προεκλογικά και ουσιαστικά ή μόνη πρόοδος των εργασιών επιτεύχθηκε όταν οι λόφοι του άμμοχάλικου που έκλειναν τον μισό δρόμο προκάλεσαν ένα τροχαίο ατύχημα: Εντός ώρων τό υλικό είχε άπλωθει ως διά μαγείας.

Τώρα μαθαίνουμε ότι κάτι πάει να κινηθεί πάλι. Οί κακές γλώσσες λένε για πράματα και θάματα από πλευράς κατασκευής και αναμένεται με ενδιαφέρον ό έλεγχος που θα ζητήσει ή Νομαρχία Ροδόπης, της οποίας μηχανικός επιβλέπει τό έργο. Ή λένε να... ΜΗΝ ΖΗΤΗΣΕΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΕΛΕΓΧΟ;

Σεβ. Μητροπολίτου Ξάνθης και Περιθεωρίου κ.κ. Παντελεήμονος ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ ΞΑΝΘΗΣ

Έκδοση Ιεράς Μητροπόλεως Ξάνθης και Περιθεωρίου

Την Παρασκευή, 30/3/07 παρουσιάστηκε η νέα δίτομη έκδοση της Ιεράς Μητροπόλεως Ξάνθης και Περιθεωρίου που περιλαμβάνει τα Πρακτικά της Δημογεροντίας. Η αισθητικά και φιλολογικά φροντισμένη αυτή έκδοση είναι καρπός της επιμέλειας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ξάνθης και Περιθεωρίου κκ. Παντελεήμονα και περιλαμβάνει τους κώδικες που διασώθηκαν από τη φθορά του χρόνου, τις λεηλασίες και την αμέλεια. Χρονικά καλύπτει την περίοδο 1892-1926 εποχή με ιδιαίτερο ιστορικό ενδιαφέρον. Ο πρώτος τόμος καλύπτει την περίοδο 1892-1912 της Οθωμανικής και Βουλγαρικής κατοχής και ο δεύτερος τόμος την περίοδο 1919-1926 μετά την απελευθέρωση και την άφιξη των προσφύγων. Το αρχαικό υλικό που περιέχεται στην έκδοση αυτή είναι ό,τι απομένει μετά την αφαίρεση των 2 κωδίκων μέχρι τις παραμονές του Βαλκανικού Πολέμου και τις πρώτες

δεκαετίες μετά την απελευθέρωση της πόλης.

Μέσα από τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Δημογεροντίας αναδεικνύεται το σύστημα της Κοινοτικής διαχείρισης των υποθέσεων της πόλης της Ξάνθης με το μικτό σύστημα αρμοδιοτήτων ως εκκλησιαστικό συμβούλιο και δικαστήριο με ευθύνες για γάμους, ληστείες κλπ. Δυστυχώς ο κώδικας που αναφέρεται στις υποθέσεις αυτές έχει κλαπεί από τους Βουλγάρους. Είναι σημαντικό όπως τόνισε εκ των παρουσιαστών της έκδοσης ο ομότιμος καθηγητής του Παν/μίου Αθηνών Σπυριδών Τρωϊάνος σύστημα δικαιοδοσίας και η δραστηριότητα της Δημογεροντίας η οποία συχνά καταφεύγει για την επιστημονική και βιβλιογραφική τεκμηρίωση των αποφάσεών της στο έργο του Αρμενόπουλου.

Τα πρακτικά της Δημογεροντίας επειδή μαρτυρούν με τρόπο αδιάψευστο την ελληνική παρουσία στην περιοχή συνδέονται με το πρόγραμμα αφελληνισμού που εφάρμοσαν στην περιοχή οι Βούλγαροι με καταστροφές, κλείσιμο σχολείων, και βάσει σχεδίου αποστολή του αρχαιακού υλικού στη Βουλγαρία.

Στις μετανεωτερικές εκδοχές της ιστορίας που αμφισβητούν το ρόλο και τη σημασία της εκκλησίας στην εκπαίδευση των υποδούλων τα πρακτικά της Δημογεροντίας έρχονται να τεκμηριώσουν το συνεχές ενδιαφέρον της ελληνορθόδοξης κοινότητας για την εκπαίδευση με την ίδρυση και συντήρηση δεκάδων σχολείων με τη συνδρομή των πλουσίων μελών της.

Συνέχεια στη σελίδα 7

Σχόλια πτερόεντα

Δώστε βάση στην αγόρευση του εισαγγελέα Έφετών σχετικά με τόν κεντρικό ρόλο του κατηγορούμενου Αν. Κουτσοδημητρόπουλου, στην δίκη των ύπευθύνων του σκανδάλου στο Πάντειο: «Είχε συγκεντρώσει ύπερξουσίες.

Εάν αυτό είχε γίνει άλλου θά τόν αποκαλούσαν δικτάτορα. Μέχρι τό 1996 ήταν προϊστάμενος του τμήματος προμηθειών, του λογιστηρίου και της γραμματείας, τοποθετούσε σε διάφορες θέσεις ανθρώπους που ήταν εύκολοί και έβαζαν εύκολα την ύπογραφή τους». «Κανένας δέν τόλμησε νά πει τίποτα γι' αυτόν. Μόνο φωτοστέφανο δέν του έβαλαν. Σχημάτισα την έντύπωση ότι τόν φοβούνται».

Τί σās λέει; Θυμίζει κάτι από κάποιο πολύ κοντινότερό μας πανεπιστήμιο και συγκεκριμένα πρόσωπα; Ναι, Ξέρω, θυμίζει και λειτουργία ύποκόσμου, μαφίας, κτλ αλλά μήπως αυτά θαρρείτε ότι είναι ασύμβατα με την «ακαδημαϊκή» πραγματικότητα;

Λάβαμε τίς κάρτες σας και σās εύχαριστούμε θερμά πού μās σκέφτεστε και τό δείχνετε και... γραπτώς. Επειδή όμως είμαστε κακοί και γκρινιάρηδες, θά σās «άνταμείψουμε» με μιά παρατήρηση: Καλές κι εύπρόσδεκτες οί εύχές ρέ παιδιά αλλά ρίχνετε και καμμία ματιά στην ίδια την κάρτα. Οί θριαμβευτικές

βατικάνειες αναστάσεις, λ.χ., δέν μās φέρνουν στό νού κανένα πασχάλιο μήνυμα ούτε και προσφέρουν καμμία αισθητική απόλαυση - κάτι σάν νίκη του βάζελου μέσα στό Καραϊσκάκη μās θυμίζουν. Ή μινιμαλιστική πάλι απεικόνιση με τά πουλάκια, τά αυγουλάκια και τά κουνελάκια δέν μās συγκινεί, έφόσον από τά μέν προνήπια έχουμε πρό πολλού αποφοιτήσει, στό δέ Playboy δέν έντοπίζουμε καμμία σχέση με τόν θρίαμβο κατά του θανάτου. Κτλ κτλ. Καταντā κωμωδία, σοβαροί άνθρωποι νά ανταλλάσουμε εύχές μέσω εικόνων άσχετων με την άφορμή της επικοινωνίας ή κατάλληλων γιά άμβλύνοα άμερικανάκια. Και... με τό συμπάθειο, έ;

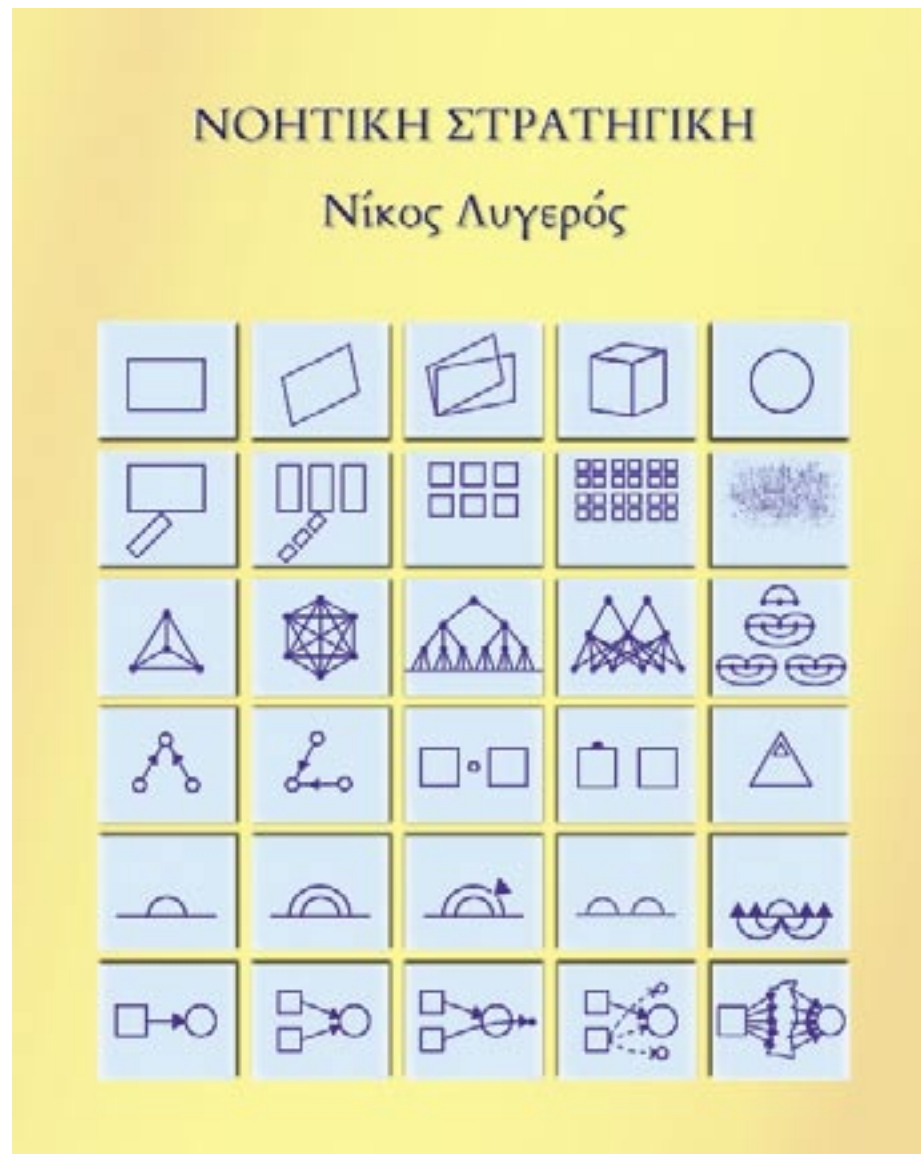
Θριαμβευτική, μαθαίνουμε, ή παρουσία του Δήμου Κομοτηνής στην Έκθεση «Ελληνικός Λαϊκός Πολιτισμός» του Εύρωπαϊκού Δικτύου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΣΕΦ, 30/3 - 1/4): Μέ ένα τιμητικό βραβείο και μιά τιμητική διάκριση έπέστρεψαν Κοτσάκης και Γιαμουστάρη από την Αθήνα. Πέρα από τίς

διακρίσεις, πού δέν ξέρουμε συχνά τί τελικά σημαίνουν, αυτό πού έχει σημασία είναι νά αποδειχθεί στην πράξη ότι τόσο ή διανομή παραδοσιακών προϊόντων και διαφημιστικών φυλλαδίων, όσο και οί παράλληλες άξιοπρόσεκτες έκδηλώσεις (σάν τή συναυλία του συντοπίτη μας τραγουδοποιού Θανάση Γκαϊφύλλια) τελικά πιάσανε τόπο. Νά δούμε τό ένδιαφέρον των συνελλήνων μās γιά την περιοχή νά αυξάνει και τίς έπισκέψεις στη Ροδόπη νά πληθαίνουν. Εκείνο θάναι και τό καλύτερο βραβείο γιά όλους μās.

Γιά πρώτη φορά έφέτος τιμήθηκε επισήμως ή μνήμη των Έλλήνων της Θρακίας πού έξοντώθηκαν από την έθνοκάθαρση πού ξεκίνησαν οί Νεότουρκοι και πού την τελείωσε ο Κεμάλ. Στις 1/4/07 ή Πανελλήνια Όμοσπονδία Θρακικών

Σωματείων μετά την σχετική δοξολογία όργάνωσε όμιλία στη Θρακική Έστία Θεσσαλονίκης όπου παρέστη τόσο ή πολιτική εκπροσώπηση της συμπρωτεύουσας, όσο και πολüs κόσμος. Ή απόφαση γιά την καθιέρωση της Ήμέρας Μνήμης είχε ληφθεί στό περσινό 7ο Παγκόσμιο Συνέδριο των Θρακών και είναι ένας ελάχιστος φόρος τιμής γιά τίς προαιώνιες κοινότητες και έστιες του έλληνισμού στην Ανατολική Θράκη πού χάθηκαν στη διάρκεια της δημιουργίας της νέας Τουρκίας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών & Πλάτωνος 11, Ξάνθη
τηλ. 25410 27544, τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Για τη μόρφωση και την κοινωνική ένταξη Δουλειά, αγάπη κι ελπίδα

Πριν από έναν μήνα γράφαμε για την κατάσταση της εκπαίδευσης των Ρομά της Ξάνθης και τις αξιέπαινες πρωτοβουλίες που βρίσκονται σε εξέλιξη στον οικισμό του Δροσερού. Σήμερα λοιπόν θα περιηγηθούμε στις ανάλογες πρωτοβουλίες που είναι σε εξέλιξη εδώ και δύο χρόνια στην περιφέρεια της Κομοτηνής υπό την ευθύνη της κ. Μίνας Μαχαιροπούλου.

ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ

Ο οικισμός στο τέarma της οδού Αδριανουπόλεως (Αλάν Κογιού) είναι γνωστός ως ο άθλιότερος ίσως οικισμός

της Ελλάδος. Μία τενεκεδούπολη στά ΒΑ όρια της θρακικής πρωτεύουσας, κατοικούμενη από Ρομά μουσουλμάνους (και μερικούς Χριστιανούς), η οποία υποτίθεται πως θα μεταφερθεί σε λίγα χρόνια και θα αποκατασταθούν οι κάτοικοί της σε σπίτια ανθρώπινα. Προς τό παρόν όμως παραμένει εκεί που στήθηκε (αυθαίρετα) πριν έναν περίπου αιώνα και οι υπερχίλιοι κάτοικοί της στερούνται σχεδόν τά πάντα. Ωστόσο, μία πρωτοβουλία σαν του νηπιαγωγείου - κέντρου δημιουργικής απασχόλησης «Ουράνιο Τόξο» αλλάζει τό τοπίο. Οι νηπιαγωγοί **Χριστίνα Συμεωνίδου**

και **Ελένη Καραολάνη** μαζεύουν κάθε πρωί πάνω από 20 πιτσιρικά και τους προσφέρουν -πέρα από τό γεύμα- τή θέαση ενός άλλου κόσμου: γνώση, εμπειρίες και εξάσκηση σε δεξιότητες που οι γονείς τους ούτε θά μπορούσαν νά φανταστούν. Κομβικός είναι ό ρόλος των δύο κοπέλων από τόν οικισμό, χάρη στις Βιλντάν και Νουράι οι οικογένειες σιγά σιγά ξεπερνούν τήν παραδοσιακή καχυποψία τους έναντι των εκπαιδευτικών θεσμών και μάλιστα οι μαθητές των δημοτικών σχολείων από τόν συνοικισμό έρχονται στον ίδιο χώρο τό απόγευμα για ένισχυτική διδασκαλία (γλώσσας και μαθηματικών) μά και για νά παίξουν μουσική, θέατρο σκιών, κτλ. Λειτουργεί μέχρι και σχολή μαγειρικής!

Η ΦΙΛΙΑ

Οι ίδιες ακριβώς ανάγκες, στις ίδιες ακριβώς συνθήκες υπάρχουν και στο τμήμα του οικισμού δίπλα στο «Ανάχωμα». Εκεί βρίσκεται τό στέκι του Μορφωτικού συλλόγου «Η Φιλία», τό όποιο προσαρμόστηκε στις απαιτήσεις ενός εκπαιδευτηρίου νηπίων και παιδιών σχολικής ηλικίας, προκειμένου νά φιλοξενήσει τό σύνολο σχεδόν των παιδιών του συνοικισμού! Γνωρίζοντας

κανείς τήν νηπιαγωγό **Κική Σπυριδωνίδου** καταλαβαίνει τό πως επιτεύχθηκε κάτι τέτοιο. Η έγνοια της για τό μέλλον αυτών των ανθρώπων και ή αγάπη της για τά τσιγγανόπουλα είναι μία θαυμάσια έκπληξη. Σκεφτόμαστε πως τέτοιο άνθρωποι υπάρχουν ακόμη σε διάφορα πόστα, και ό τόπος όχι μόνο εξακολουθεί νά υπάρχει αλλά κάπου κάπου παράγει και αποτελέσματα που μάς αφήνουν άναυδους. Νιώθει περήφανη για τήν σχολική πρόοδο των παιδιών της και κρίνει πως μία προσπάθεια εκπαίδευσης των γονέων (σε επιδοτούμενο σεμινάριο, π.χ.) θά διευκόλυνε σημαντικά τό έργο που καλείται νά φέρει σε πέρας μαζί με τίς Φουντά, Γκιουλσέν, Πουνάρ που μεσολαβούν στις σχέσεις με τούς κατοίκους.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Στόν Ήφαιστο υπάρχει μία διαφορετική

κατάσταση. Τό πρόγραμμα αφορά και πάλι τό πρωί παιδιά προσχολικής ηλικίας και τό απόγευμα μαθητές του δημοτικού σχολείου και του γυμνασίου, με μαθήματα από καθηγητές, μουσικούς και ανθρώπους που διδάσκουν τά του πολιτισμού. Δυστυχώς εδώ ή διάχυτη τουρκική προπαγάνδα δέν επιτρέπει στους Έλληνες μουσουλμάνους νά έπωφεληθούν της προσφοράς που τούς γίνεται στο «Δημιουργικό Έργαστήρι Νέων Ήφαιστου» και ή συμμετοχή των παιδιών είναι μικρή, σε σχέση με τόν πληθυσμό του οικισμού. Ο Νεβίμ

πού έχει τήν ευθύνη για τή λειτουργία του Κέντρου δέν είναι τυχαίο ότι έζησε 20 χρόνια στην Αθήνα. Δυστυχώς επιβεβαιώνεται για άλλη μία φορά πως αν δέν φύγει κάποιος μειονοτικός για λίγα χρόνια από τή Θράκη, είναι πολύ δύσκολο νά αγνοήσει τήν κεμαλική προπαγάνδα και τήν ψυχολογική βία...

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Νά κλείσουμε με τό αισιόδοξο μήνυμα της προσπάθειας: Ποτέ δέν φανταζόμασταν ότι μία νεαρή κοπέλα, σαν τήν **Κέλλη Γκατζούδη**, θά μπορούσε νά διευθύνει επιτυχώς όλην αυτή τήν προσπάθεια, επενδύοντας τόσο χρόνο, μεράκια και αγάπη! Νά γνωρίζει όχι μόνο όλα τά πιτσιρικά με τά όνόματά τους αλλά και τούς γονείς τους, νά μπαινοβγαίνει με τέτοια άνεση στα σπίτια τους, νά μαθαίνει τή ρωμανι (!) και νά χαιρέται αυτό που κάνει σαν κάτι που ανέλπιστα της δωρήθηκε. Πιστεύουμε ότι αυτά τά κορίτσια, που μαζί με όλους τούς εμπλεκόμενους στά μαθήματα (μεταξύ των όποιων κι ό «δικός μας» Γιάννης Βουλτσίδης) βάλανε στόχο τήν απάλειψη των αρνητικών στερεοτύπων για τούς Ρομά και προσφέρουν τόν καλύτερο έαυτό τους χωρίς όρους και ύστεροβουλίες στις σχέσεις τους με τό πιο υποβαθμισμένο τμήμα της κοινωνίας μας, είναι σπουδαία παραδείγματα προς μίμηση. Είναι, χωρίς τήν παραμικρή δόση υπερβολής, από κείνες τίς άχτίδες ελπίδας που ψάχνουμε για τό αύριο της πατρίδας μας.

K.K.

Πέραν των υλικών ανάγκων...

Νά λοιπόν που ΔΕΝ είναι όλοι οι ιμάμηδες υπέρ του μέτρου που ανακοίνωσε πρόσφατα ή ελληνική πολιτεία για τήν πρόσληψη τους με 9μηνες συμβάσεις. Παράδειγμα ό κ. Σουκρού Αχμέτ από τά Δειλινά, που δηλώνει ότι «έμεεις οι ιμάμηδες δέν εκπληρώνουμε τά θρησκευτικά μας καθήκοντα θέτοντας ως προτεραιότητα τις υλικές μας ανάγκες». Βεβαίως είναι παρήγορο, πέρα από τό παγιωμένο δικαίωμα δημόσιας έκφρασης έλευθέρως γνώμης, νά βλέπει κανείς γύρω του άνθρωπους ανιδιοτελείς, με αξίες άλλες από τις ταπεινές που χαρακτηρίζουν τήν υλόφρονα εποχή μας. Όμως θέλουμε νά διατυπώσουμε ένα έρώτημα, όχι αναγκαστικά άσχετο με τά άνωτέρω: Στη φωτογραφία του κ. Αχμέτ που δημοσίευσε ή έφημερίδα «Μπιρλίκ» (παρπαλεύρας), πόσες τούρκικες σημαίες υπάρχουν;

Καλεντερίδειος άπόηχος

Πέρασε λοιπόν ή εκδήλωσή μας στην Κομοτηνή με τόν Σάββα Καλεντερίδη και τόν Στέλιο Παπαθεμελή (26/3/07) και ίσως της αξίζει μία τελευταία μνεία, ειδικά για τά άπόνερά της. Τηλεγραφικά σημειώνουμε:

- Τήν τεράστια επιτυχία της, τόσο από πλευράς προσέλευσης κόσμου,

όσο και από πλευράς κλίματος και παλμού. Έννοείται ότι δέν παρέστη και πάλι ούτε ένας (1) εκπρόσωπος τοπικής Αρχής (μόνον ως άτομα προσήλθαν κάποιοι φίλοι και μη).

- Τό πρωτοφανές ενδιαφέρον του μειονοτικού Τύπου που παρέστη με... 6 εκπροσώπους του. Ήταν ή πρώτη φορά που μάς τίμησε με έκτενεις αναφορές του (πρωτοσέλιδα και φωτογραφίες!) μετά από τόσα χρόνια παρουσίας και τόσες διοργανώσεις εκδηλώσεων.

- Τήν προβοκατόρικη παρουσία του Ντεντέ στην εκδήλωση, που αφού έπαιξε τό 1999 τόν ρόλο του

κεφαλοκνηγού στην υπόθεση Ότζαλάν (όχι μόνο είχε υπογράψει πρώτος τό κείμενο των 16 μειονοτικών δημοσιογράφων που ζητούσε από τήν Ίταλία τήν έκδοση του «τρομοκράτη» αλλά είχε οργανώσει και σχετική συνέντευξη Τύπου!) ήρθε προχθές νά «ρωτήσει» από βήματος τόν Σάββα Καλεντερίδη για τήν υπόθεση. Κι αφού προκάλεσε τίς διαμαρτυρίες και τήν όργη του κόσμου, συνέχισε νά μιλά, χωρίς νά έχει νά προσθέσει τίποτε επί της ουσίας, με προφανή στόχο τήν πρόκληση του κοινού και τήν διάλυση της εκδήλωσης (μέχρι που του πήραμε τό μικρόφωνο από μπροστά του). Στο δέ «ρεπορτάζ» που έγραψε μετά στην έφημερίδα του πασχίζει νά μάς ειρωνευτεί ως «προφήτες» και γράφει πως ό Μ.Κ. τόν έβριζε, ενώ εκείνος του φώναζε νά δηλώσει «τί θεωρεί πως είναι ό Ότζαλάν» προκειμένου νά ξεσκεπαστεί ή υποκρισία. Τέλος, επειδή απέδειξε και στην εκδήλωση πλημμελή γνώση της ελληνικής, δέν τόν παρεξηγούμε για τά άλλα που γράφει, και ούτε στό κάτω κάτω και μάς νοιάζουν.

Έμεεις είμαστε πολύ ικανοποιημένοι για τήν όλη διοργάνωση, για τά όρατά και μη αποτελέσματά της. Τά συγχαρητήρια τόσων φίλων και γνωστών βεβαιώνουν πως ό τόπος μας θέλει (και) τέτοιες εκδηλώσεις. Νά μάς συγχωρέσουν λοιπόν οι άλλοι, όμως έμεεις θά συνεχίσουμε στην ίδια πορεία.

ΝΑΤΠΡΕΣ

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΟΜΑΚΩΝ

Από τόν περασμένο Δεκέμβριο κυκλοφορεί τό μηνιαίο δισέλιδο των Πομάκων της Θράκης, σε έπιμέλεια του Σεμπαεδίν Καραχότζα.

Όσοι φίλοι του «Α» ζητούν κατά καιρούς νά βοηθήσουν τή Θράκη, έχουν πλέον έναν ακόμη τρόπο: Νά γραφούν συνδρομητές στη «Νατπρές» («Εμπρός»), στηρίζοντας τήν πομάκικη φωνή που πασχίζει νά όρθοποδίσει και νά αναπτυχθεί.

Ηλεκτρονική διεύθυνση:

kepoer@yahoo.gr

Τηλέφωνο: 6947125675

Τολμηρή πομάκιη πρωτοβουλία - Ιταμή τούρκικη πρόκληση!

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Απευθυνόμαστε λοιπόν στους αδελφούς μας κωλοέλληνες, έπισημαίνοντάς τους τις ευθύνες τους. Στο έξης δέν θά δικαιούνται νά μεψιμοιρούν και νά ψάχνουν άλλου (π.χ. στην Αθήνα) για φταιχτες. Οί άνθρωποι πού τόλμησαν νά έκτεθούν άγνοώντας τις άπειλές, τους έκβιασμούς και την περιθωριοποίηση δέν πρέπει νά μείνουν μόνοι τους. Όποιος από μās έξακολουθήσει νά μήν δίνει δεκάρα για τó θέμα, όποιος περιοριστεί νά αναμένει την έκβαση τού έγχειρήματος ως θεατής, όποιος (ά ρ μ ό δ ι ο ς) συνεχίσει νά άποσιωπά την παρουσία τών Πομάκων στή Ξάνθη και στή Θράκη, είναι συνένοχος τών ρατσιστών και τών πρόσκυνημένων. Τελεία και παύλα.

Η ίδρυση τού συλλόγου

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Πομάκων Νομού Ξάνθης άποτελεί γεγονός και ανακοινώθηκε στόν τοπικό Τύπο στίς 10/4/07. Με ιδιαίτερη όρεξη και πίστη στίς άξίες της μητρικής γλώσσας και της πολιτισμικής ιδιαιτερότητας, πολλοί Πομάκοι τού ν. Ξάνθης συνενώθηκαν για νά δημιουργήσουν ένα νέο σωματείο. Οί διεργασίες για την ίδρυση τού νέου συλλόγου ξεκίνησαν πέρυσι, και πρό δμμήνου ό σύλλογος άναγνωρίστηκε από τó Μονομελές Πρωτοδικείο Ξάνθης. Τά γραφεία τού νεοσύστατου συλλόγου είναι στήν όδó Καραολή άρ. 93, άπέναντι από

τήν Αγροτική Τράπεζα Ξάνθης.

Όπως άναγράφεται στό Καταστατικό τού Συλλόγου, σκοποί τού σωματείου είναι:

1. Η κοινωνική, πνευματική και πολιτιστική ανάπτυξη τών μελών του, με τή διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων για τή διάσωση και διάδοση της ιστορίας και της πολιτιστικής κληρονομιάς τών Πομάκων τού νομού Ξάνθης.
2. Η συνεργασία με έπιστημονικούς, πνευματικούς όργανισμούς ή όργανώσεις, συλλόγους, εταιρείες ή ενώσεις.
3. Η μελέτη τού παραδοσιακού πολιτισμού και της γλώσσας τών Πομάκων τού νομού

Ξάνθης.

4. Η κατασκευή με παραδοσιακά μέσα και ή άνάδειξη τών παραδοσιακών ένδυμασιών της όροσειράς της Ροδόπης.

5. Η προώθηση της παραδοσιακής γεωργίας και της βιολογικής άγροκαλλιέργειας στόν νομό Ξάνθης.

Πρέπει νά σημειωθεί πώς δέν είναι οί πρώτος τέτοιος σύλλογος πού ιδρύεται στή Θράκη. Η πρώτη σημαντική πρωτοβουλία από Θρακιώτες Πομάκους για τήν προάσπιση της ταυτότητάς τους έγινε με τήν ίδρυση τού Κέντρου Πομακικών Έρευνών στήν Κομοτηνή πρό δεκαετίας. Ακολούθησαν ό Πολιτιστικός Σύλλογος στή Σμίνθη και ό Παραδοσιακός Σύλλογος Πομάκων της

Γλαύκης. Ο τελευταίος μάλιστα ίδρυσε στή Γλαύκη και Λαογραφικό Μουσείο, τó όποιο έχουν έπισκεφθεί κατά καιρούς τόσο μεμονωμένοι έπισκέπτες όσο και αντιπροσωπείες πανεπιστημίων στά πλαίσια της ύλοποίησης εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

Όμως ή ιδιαιτερότητα τού νέου συλλόγου είναι ότι ξεφεύγει από τó τοπικό επίπεδο ένός χωριού και λειτουργεί πλέον σέ επίπεδο νομού. Οί αντιδράσεις τών «γνωστών άγνώστων» της μειονότητας δέν έλειψαν. Ήδη μέλη τού συλλόγου έχουν δεχθεί άπειλητικά τηλεφωνήματα και πιέσεις νά διαγραφούν, παράλληλα με ύποσχέσεις πώς θά άνταμειφθούν έάν τó πράξουν. Μόλις τοποθετήθηκε ή πινακίδα τού συλλόγου (αυτή της φωτογραφίας) τρεις γνωστοί «έκπρόσωποι της μειονότητας» έσπευσαν νά τή φωτογραφήσουν, τήν ίδια κιόλας ήμέρα! Ο Πομάκικος Σύλλογος είναι καρφή στό μάτι κάποιων άλλα φαίνεται πώς τέτοιου είδους πράξεις δέν τρομοκρατούν πλέον τούς Πομάκους. Τό άποδεικνύουν όσοι τόν τελευταίο καιρό καταγγέλλουν δημόσια τις μεθοδεύσεις της άλλης πλευράς.

Απ' ότι φαίνεται, ό Πολιτιστικός Σύλλογος Πομάκων Ν. Ξάνθης θά μās άπασχολήσει σημαντικά από δώ και πέρα και θά άποτελέσει ένα σημαντικό βήμα έκφρασης για τούς Πομάκους Έλληνες πολίτες. Αυτό πού μένει νά δούμε είναι ή στάση τών έλληνικών Αρχών, πού για άκόμα μια φορά σιωπούν ως προς τó ζήτημα της πολιτισμικής ταυτότητας τών Πομάκων της Θράκης ένώ στό επίπεδο της έπίσημης μειονοτικής εκπαίδευσης συνεχίζουν τόν θεσμικό γλωσσικό έκτουρκισμό τους. Έτσι, τó μόνο πού άπομένει είναι στους ίδιους τούς Πομάκους νά διεκδικήσουν τó βασικό τους δικαίωμα στόν άυτοπροσδιορισμό. Και αυτό πράττουν με τόν νέο σύλλογο. Όσο για τούς χριστιανούς συντοπίτες, έχουν ευθύνη νά συνδράμουν στήν προσπάθεια αυτή τών Πομάκων νά είναι ό έαυτός τους, μιλώντας τή μητρική τους γλώσσα και διαφυλάττοντας τις παραδόσεις τους.

ΤΟΕΙΚΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ (ή Το Κατά Ρεπούση Ευαγγέλιον)

Συνέχεια από τή σελ. 8

(Παράθεμα 9: Ζωγραφιά τού ραβίνου Μπέν Σαλόμ Γκολντστάιν με πολυπληθές πίκ-νικ στή Γεθσημανή). Ένώ όμως όλοι οί Έβραίοι τόν άγαπούσαν, οί Ρωμαίοι φοβόντουσαν τήν έπιρροή του στόν λαό και έτσι στήν πρώτη ευκαιρία τόν συνέλαβαν. Ο Έπαρχος Πιλάτος τόν άνέκρινε και μετά έπλυνε τά χέρια του, όπως τó είχε συνήθεια - όχι βεβαίως για άλλο λόγο, άλλα έπειδή ήταν όλη μέρα μέσ στα χώματα, μια και είχε κακιά μανία με τήν κηπουρική (γι' αυτό άλλωστε έκανε και τήν άνάκριση σέ δόσεις: δέν έβγαινε έξω ένδιάμεσα για νά μιλήσει με κανένα ύποτιθέμενο συγκεντρωμένο πλήθος, άλλα άπλως έκανε μια ερώτηση, μετά πήγαινε στό μπαξέ, έριχνε δυό τσαπιές και ξαναγύριζε). Στή συνέχεια ό Ήσους μάλλον καταδικάστηκε σέ κάποιου είδους τιμωρία. Για τó τί άκριβώς έγινε όμως μετά, δέν μπορούμε νά είμαστε άπολύτως σίγουροι...

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΑΗΤΩΝ

ΥΤ 1. Διευκρινίζεται ρητώς ότι όποιος τολμήσει και άναρωτηθεί σέ ποιά άκριβώς σημείο τού παραπάνω κειμένου ύπάρχει άναφορά στά... Θεία Πάθη, είναι βλάξ, φανατικός, άμόρφωτος, μισαλλόδοξος, σκοταδιστής, γελοίος θρησκόληπτος, καθυστερημένος και διαθέτει τήν πνευματική συγκρότηση ύστερικής housewife άρχικατίνας!

ΥΤ 2. Για νά πούμε τώρα βεβαίως και τήν πάσα άλήθεια, στήν προαναφερθείσα ιστορία μοιάζει νά υπήρξε και ένα άλλο άξιοσημείωτο έπεισόδιο, όταν ένα μεσημέρι πλήθος κόσμου άρχισε νά συνωστίζεται γύρω από ένα λóφο με κάτι καρφωμένα ξύλα άπάνω. Τό παραλείψαμε όμως, γιατί μάλλον έπρόκειτο περι ειρηνικής διαδηλώσεως τών Φαρισαίων για τά προβλήματα ύδρευσης στήν Ίερουσαλήμ. Έμ, πλύνε-πλύνε κι εκείνος ό έρίφης ό Πιλάτος, τούς τó 'χε φάει, φαίνεται, όλο τó νερό...

ΤΟ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ ΚΑΙ Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΠΑΝΔΩΡΑ

1. Προτάσεις Αχτισαάρι: Ένα άκόμη κράτος στά γιουγκοσλαβικά έρείπια

Η άπόφαση 1244 τού 1999, τήν όποία έλαβε τó Συμβούλιο Ασφαλείας τού ΟΗΕ για τó Κοσσυφοπέδιο, σέ συνδυασμό με τή στρατιωτική επέμβαση τού ΝΑΤΟ τó ίδιο έτος, έχει δημιουργήσει μία νέα κατάσταση στήν περιοχή και σέ όλα τά Βαλκάνια. Έδώ και όκτώ χρόνια ή πρώην σεργβική έπαρχία έχει περάσει σέ διεθνή έλεγχο και παρά τις σχετικές διαβεβαιώσεις για έξεύρεση "λύσης", αυτή δέν προωθήθηκε μέχρι σήμερα. Οί τελευταίες προτάσεις τού άπεσταλμένου τού ΟΗΕ, Μ. Αχτισαάρι, ό όποιος παρέδωσε σέ Σέρβους και Αλβανούς τήν πρότασή του για τó τελικό (;) καθεστώς τού Κοσσυφοπεδίου, προωθούν ένα (άκόμη) κράτος στά γιουγκοσλαβικά έρείπια, δημιουργώντας ταυτόχρονα τις προϋποθέσεις για νέες συγκρούσεις στόν κάποτε ενιαίο αυτόν χώρο.

Σύμφωνα με τις προτάσεις Αχτισαάρι, τó Κοσσυφοπέδιο θά κυβερνάται από εκλεγμένη κυβέρνηση, με Σύνταγμα πού θά ψηφιστεί έντός 120 ημερών μετά τή σχετική συμφωνία Αλβανών, Σέρβων και διεθνούς κοινότητας, θά έχει δική του σημαία και έθνικό ύμνο. Τό νέο δημιούργημα της διεθνούς κοινότητας θά μπορεί νά ύπογράψει διμερείς διεθνείς συμβάσεις, ένώ θά μπορεί νά θέσει ύποψηφιότητα για μέλος στους διεθνείς όργανισμούς. Τό κράτος τού Κοσσυφοπεδίου δέν θά

διαθέτει στρατό, παρά μόνο ένα σώμα Έθνοφυλακής 3.300 άνδρων, χωρίς βαρεία όπλα, τήν ασφάλεια τού νέου κράτους θά τήν έγγυάται τó ΝΑΤΟ, ένώ τήν πολιτική διοίκηση θά τήν έποπτεύει ή Ευρωπαϊκή Ένωση, κατά τó πρότυπο της Βοσνίας - Έρζεγοβίνης. Έντός έννέα μηνών θά διεξαχθούν κοινοβουλευτικές και τοπικές εκλογές, ένώ για τούς Σέρβους ύπάρχουν ειδικές διατάξεις για αντιπροσώπηση στήν Κυβέρνηση, στό Κοινοβούλιο και στήν Τοπική Αυτοδιοίκηση. Προστατευτικές διατάξεις ύπάρχουν άκόμη για τά μνημεία τών Σέρβων (πολλά από αυτά έχουν ήδη καταστραφεί), ένώ από τήν ήμέρα πού οί νατοϊκές δυνάμεις εισήλθαν στό Κοσσυφοπέδιο, άναγκάστηκαν νά εγκαταλείψουν τις έστίες τους 250.000 Σέρβοι, Τσιγγάνοι και άλλες μειονότητες.

Άκόμη, στίς προτάσεις Αχτισαάρι ύπάρχει ρητή διάταξη πώς τó Κοσσυφοπέδιο δέν μπορεί νά ένωθεί με άλλο κράτος ή περιοχή (Αλβανία και δυτικές περιοχές της ΠΓΔΜ), ένώ ταυτόχρονα άπαγορεύει και τήν άπόσχιση τών σεργβικών θυλάκων και τήν ένωσή τους με τή Σεργβία.

2. Οί αντιδράσεις

Από τήν πλευρά τών Σέρβων ό πρόεδρος της χώρας Μ. Τάντιτς άπέρριψε, όπως ήταν άναμενόμενο, κατηγορηματικά τή λύση της άνεξαρτησίας, δηλώνοντας ότι ή Σεργβία δέν θά τήν άποδεχθεί ποτέ. Ο δυτικόφιλος κατά τά άλλα πρόεδρος ύποστηριξε ότι με τó σχέδιο Αχτισαάρι

παραβιάζεται ή διεθνής νομιμότητα, ένώ άποτελεί "ένα επικίνδυνο πολιτικό και νομικό προηγούμενο". Με τις έπίσημες σεργβικές θέσεις φαίνεται νά συμφωνεί και ή Ρωσία, ή όποια προειδοποίησε ότι ή άνεξαρτησία τού Κοσσυφοπεδίου ίσως προκαλέσει άλυσιδωτές αντιδράσεις άφου "άλλα έθνη, κυρίως σέ μη άναγνωρισμένα έδάφη και περιοχές, πρώην σοβιετικές δημοκρατίες άλλα και περιοχές της Ευρώπης (Υπερδνειστερία, Νότια Όσετία, Αμπχαζία...) θά άναρωτηθούν γιατί νά έχουν χειρότερη μεταχείριση από άλλους". Αυτή όμως ή θέση απέχει πολύ από όσα ύποστηρίζονται σχετικά με τó δικαίωμα της άρνησκυρίας πού θά άσκήσουν ή Ρωσία και ένδεχομένως ή Κίνα όταν τó θέμα φτάσει στό Συμβούλιο Ασφαλείας. Η Σεργβία, και είναι ξεκάθαρο αυτό όπως προέκυψε από τις πρόσφατες εκλογές στή χώρα, δέν είναι διατεθειμένη νά άποδεχθεί τήν άπώλεια τού Κοσσυφοπεδίου, παρά τις ύποσχέσεις για τήν ευρωπαϊκή της πορεία, τήν ίδια στιγμή πού οί Σέρβοι της περιοχής άπειλούν ότι άν κηρυχθεί ή άνεξαρτησία, θά άνακηρύξουν κι αυτοί άνεξάρτητες τις περιοχές τους (Μητροβίτσα).

Από τήν πλευρά τους οί Αλβανοί βλέπουν τó όραμά τους για έθνική όλοκλήρωση, τούλάχιστον στήν περίπτωση τού Κοσσυφοπεδίου, νά γίνεται πραγματικότητα, ένώ ή διαφανόμενη άνεξαρτησία προοιωνίζει έξελίξεις και σέ άλλα μέτωπα τού αλβανικού έθνικού ζητήματος. Για παράδειγμα στήν ήδη καντονοποιημένη, μετά τή Συμφωνία της Αχρίδας (2001), ΠΓΔΜ, όπου οί Αλβανοί ουσιαστικά και

τυπικά συγκυβερνοούν. Εκεί ή αλβανική μειονότητα της χώρας άποτελεί τó ένα τρίτο τού πληθυσμού της και παρουσιάζει συμπαγή κατανομή στά σύνορα με τήν Αλβανία και τó νεότευκτο Κοσσυφοπέδιο. Τήν ίδια στιγμή ό διεθνής παράγοντας και κυρίως οί Αμερικανοί θεωρούν ότι κάθε άναβολή της "όριστικής λύσης" φέρνει πλησιέστερα τόν κίνδυνο μιάς άνάφλεξης στήν περιοχή, λόγω τού όράματος της Μεγάλης Αλβανίας. Οί ΗΠΑ θεωρούν ότι οί Αλβανοί έκαναν μια συμφωνία με τήν διεθνή κοινότητα, για άνεξαρτησία τού Κοσσυφοπεδίου με άντάλλαγμα τήν έκ μέρος τους εγκατάλειψη της ιδέας για Μεγάλη Αλβανία. Και τή συμφωνία αυτή, ύποστηρίζουν οί ΗΠΑ, τήν έχουν τηρήσει μέχρι σήμερα τόσο ή Αλβανία, όσο και οί Αλβανοί της ΠΓΔΜ. Οί ΗΠΑ πιστεύουν ότι ένάν τó Κοσσυφοπέδιο δέν οδεύσει προς μία λύση ή όποία θά ίκανοποιεί τις συνθήκες της άνεξαρτησίας (δηλαδή άν δέν έπιβραβευθεί ή βία και δέν ίκανοποιηθούν τά αλβανικά έθνικιστικά αίτήματα), θά προκύψουν έκρηκτικές καταστάσεις στό Κοσσυφοπέδιο, ή συμφωνία θά παύσει πλέον νά ισχύει και ό έφιάλτης της Μεγάλης Αλβανίας θά επανέλθει στό προσκήνιο. Εφιάλτης με σαρωτικές έπιπτώσεις στά Βαλκάνια (Βοσνία - Έρζεγοβίνη, ΠΓΔΜ, Πρέσεβο), στήν ευρύτερη περιοχή (π.χ. φόβοι Σλοβακίας για τήν ούγγρική μειονότητα) άλλα και στήν Ελλάδα. Τό κουτί της βαλκανικής Πανδώρας μόλις θά έχει άνοιξει.

Φάνης Μαλκίδης

1204: Εὐαγγέλιο τοῦ νεώτερου ἑλληνισμοῦ

Το “1204 - Η διαμόρφωση του νεότερου ελληνισμού” είναι το τελευταίο βιβλίο του Γιώργου Καραμπελιά. Για να ακριβολογούμε είναι το τελευταίο δώρο του συγγραφέα στην υπόθεση της συλλογικής μας ιστορικής αυτοσυνειδησίας και πολιτικής μας συγκρότησης. Ένα μεγαλειώδες πνευματικό εγχείρημα του Καραμπελιά, ο οποίος καταφέρνει να μας εντυπωσιάζει με κάθε καινούργια του δουλειά μα και να προχωράει

σε βάθος, πέρα από το επίπεδο των απλών εντυπώσεων: Το “1204” είναι μία μεγάλη τοιχογραφία όπου αποκαθίσταται το ιστορικό τοπίο της δεύτερης μεταχριστιανικής χιλιετίας των Ελλήνων, καθαρμένο από τις εισαγόμενες προκαταλήψεις και τις εσκεμμένες παραμορφώσεις των δύο έσχατων αιώνων.

Στις 470 σελίδες του βασικού κειμένου (στο τέλος υπάρχουν όλα τα απαραίτητα βοηθήματα, όπως ευρετήριο, χρονολόγιο και βιβλιογραφία... 28 σελίδων!) αντιμετωπίζονται όλα τα μείζονα αμφιλεγόμενα ζητήματα της μεσαιωνικής και νεότερης ιστορίας μας: Η σχέση ελληνισμού - χριστιανισμού, ο εξελληνισμός του Βυζαντίου, η γέννηση του νεοελληνικού έθνους, η Αναγέννηση των υστεροβυζαντινών χρόνων, οι σχέσεις μας με τους Τούρκους και τους Φράγκους, η διαχρονική συνέχεια του ελληνισμού, ο ρόλος του δυτικοευρωπαϊκού και ελληνικού Διαφωτισμού στις επαναστατικές διαδικασίες του 1821...

Η ευρυμάθεια του Καραμπελιά δεν είναι η επιφανειακή “πολυμαθία” που κατακρίνει ο Ηράκλειτος. Προχωράει σε βάθος, συγκεντρώνει και ανασυνθέτει τις απόψεις των μεγάλων ιστορικών που έχουν αποφανθεί

μετά λόγου γνώσεως στα ανωτέρω ζητήματα αλλά για κάποιον περιεργό λόγο η γνώση τους αυτή δεν έχει περάσει στο ευρύ κοινό. Καταδεικνύει τις λαθροχειρίες (τύπου Μάνγκο), τολμά να τα βάλει, αυτός ένας μη ιστορικός, με ειδικούς που θεμελίωσαν στην κοινή γνώμη μian απαξιοτική εικόνα του Βυζαντίου και του μεσαιωνικού ελληνισμού, με όσους απέδωσαν την κατάρρευσή του σε λόγους πολιτισμικούς και εσωτερικούς αγνοώντας τους προφανέστατους εξωτερικούς (οι ασταμάτητοι πόλεμοι σε δύο και τρία μέτωπα), με όσους απέκρυψαν την πρώτη αποικιοκρατία της Δύσης σε βάρος του ελληνικού κόσμου, η οποία κατέληξε στην ολοσχερή καταστροφή της Κωνσταντινούπολης που ήταν και τότε η ασύγκριτη πρωτεύουσα πόλη της υφλίου. Η πολιτική ματιά, η ιδεολογική συγκρότηση και η μορφωτική επάρκεια του Καραμπελιά του επιτρέπουν να δει όλα όσα κι ένας τίμιος και ικανός ιστορικός αδυνατεί να ατενίσει. Η σύνθεση του βιβλίου, που ερανίζεται έναν τεράστιο όγκο καταγεγραμμένης γνώσης, δεν αφήνει περιθώρια ουσιαστικών αντιρρήσεων. Η ελληνική εθνική συνείδηση και αναγέννηση ξεκίνησε στους ύστερους βυζαντινούς χρόνους (ενδεχομένως από τις αρχές του 11ου αιώνα κι οπωσδήποτε με την ανακατάκτηση της Κωνσταντινούπολης) και η ολοκλήρωσή της διακόπηκε βίαια από την δεύτερη Άλωση. Το πού θα οδηγούσε

αυτής της ψυχιατρικού ενδιαφέροντος νοοτροπίας και προσέγγισης είναι κι όσα τραγελαφικά ακούγονται τελευταίως στον δημόσιο διάλογο με αφορμή τα βιβλία ιστορίας που σκάρωσε η ελληνομάχος σχολή αυτή της ημιμάθειας. Όλος αυτός ο θίασος που μέμφεται τα μεγαλύτερα αναστήματα της ελληνικής ιστοριογραφίας για “κατασκευές”, “αφηγήσεις” και “μυθολογίες”, συνεχίζει να προκαλεί με ρητές ή υπόρρητες αμφισβητήσεις του ελληνικού χαρακτήρα του Βυζαντίου, της εθνογέννησης των Ελλήνων πριν τό... 1830, της γλωσσικής μας συνέχειας, του ρόλου της Εκκλησίας στα χρόνια της Τουρκοκρατίας κτλ κτλ.

Η βασική θέση του βιβλίου, ότι “το Βυζάντιο, στην ακεραιότητά του, υπήρξε ταυτόχρονα έκφραση της ορθόδοξης πνευματικότητας, συνεχιστής του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού, πρωτοπόρο στην Αναγέννηση των νέων χρόνων και - μετά τον 11ο ή τον 12ο αιώνα - πρώτη πολιτισμική και πολιτειακή έκφραση του νέου ελληνισμού” αναδύεται στέρεη μέσα από τα αμέτρητα τεκμήρια που παραθέτει ο Καραμπελιάς. Τελειώνοντας την ανάγνωσή του νιώθει πως ο κόσμος είναι τελικά έτσι όπως το... υποψιάζομαι: Με το κεφάλι πάνω και τα πόδια κάτω. Η γνώση και η αίσθηση της συνέχειας και της ταυτότητας, η συνειδητή ή κυτταρική για τους απλούς Έλληνες της Τουρκοκρατίας αποκαθίσταται μετά από την καταγιγιστική προπαγάνδα των αδαών και των πονηρών. Και οφείλουμε όλοι μεγάλες χάριτες στον συγγραφέα για τούτο το έργο που αξίζει να διαβαστεί από κάθε συνειδητό Έλληνα, όχι μόνο για την αποκατάσταση της συλλογικής μας αυτοεικόνας μα και για την χάραξη μιας πορείας στο παρόν και το μέλλον, τώρα που το δυτικό παράδειγμα εξαντλείται και όλοι οι λαοί αναζητούν την ταυτότητά τους και τη θέση τους στην μετανεωτερική εποχή. Γίνεται να απέχουν από την αναζήτηση αυτή οι απόγονοι του Πλήθωνος, οι για χιλιετίες ειδικοί επί των συνθέσεων;

K.K.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ ΞΑΝΘΗΣ

Συνέχεια από τη σελ. 4

Το πραγματολογικό υλικό που περιέχεται στην έκδοση αυτή συνιστά ένα γνήσιο και αδιάψευστο τεκμήριο της πολιτισμικής στάθμης της Ξανθιώτικης κοινωνίας και της στάσης της εκκλησίας στα ζητήματα της εποχής. Σημαίνουν στοιχείο του ιστορικού υλικού που περιέχεται στα πρακτικά των συνεδριάσεων είναι η συμβολή της εκκλησίας στην ίδρυση και τη συντήρηση των σχολείων, με τους γυναικωνίτες των εκκλησιών να λειτουργούν συχνά και με συνθήκες μυστικότητας σε σχολεία. Αποδεικνύει με περίτρανο τρόπο πως η εκκλησία σε δύστηνε περιόδους ήταν θεματοφύλακας της ιστορικής αλήθειας και του πολιτισμού. Χαρακτηριστικό της μέριμνας για την εκπαίδευση της ελληνορθόδοξης Κοινότητας της Ξάνθης είναι δημοσίευμα του 1872 σε εφημερίδα της Σμύρνης

που επαινεί και εξαίρει την παιδεία της Ξάνθης. Το υλικό αυτό αν συνδυασθεί με τους κώδικες των Μονών Αρχαγγελιώτισσας και Καλαμούς της Ξάνθης που ιδιοποιήθηκαν οι Βούλγαροι συνιστά πολύτιμο τεκμήριο για την ιστορική έρευνα. Είναι παρήγορο το γεγονός πως ο επίσκοπος Χρυσόστομος, μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος, κατέγραψε το σύνολο των 47 κωδίκων πριν την αρπαγή τους από τους Βουλγάρους. Σημαντικό επίσης στοιχείο είναι πως για μεγάλο διάστημα οι κώδικες αυτοί, που άρχισαν να γράφονται από τον 12ο αιώνα, έγιναν σεβαστοί από τους αλλόθρησκους.

Η πολύτιμη αυτή έκδοση άρτια αισθητικά και επιστημονικά, περιέχει γλωσσάρι τουρκικών όρων που βοηθά τον αναγνώστη και είναι πλέον στη διάθεση του κοινού και της ερευνητικής κοινότητας για να αξιοποιηθεί το περιεχόμενό της. Υπενθυμίζει όμως το χρέος της Πολιτείας για την απαίτηση επιστροφής από τους Βουλγάρους όλων των κειμηλίων που αρπάγισαν κατά τη διάρκεια της Κατοχής. Π.Σ.

ΤΟ ΓΙΟΥΧΑ ή άποψη περί προσβολής τής δημοκρατικής αισθητικής

Κατά την παρουσίαση του διαφωτιστικού βιβλίου του Σάββα Καλεντερίδη στην Κομοτηνή, και ειδικότερα στην συζήτηση που ακολούθησε, έγιναν δυο παρεμβάσεις από τους γνωστούς μειονοτικούς δημοσιογράφους και «διακομιστές» τής τουρκικής αλήθειας, κυρίου Σ. Χαλήλ (Χακί) εκδότη τής εφημερίδας «ΙΛΕΡΠΙ» και Αμπτουλχάλημ Ντεντέ δημοσιογράφου και σελέμπριτι, με έκδοτική δραστηριότητα τήν «Τρακιανίν Σεσί» και τόν ραδιοφωνικό σταθμό Isik FM.

Οι δυο αυτοί δημοσιογράφοι, σε αντίθεση με όλους τους υπόλοιπους παριστάμενους που συμμετείχαν μιλώντας από τήν θέση τους και χωρίς τήν χρήση μικροφώνου, πήραν τὸ βήμα (που παραχώρησε πολὺ εὐγενικά ὁ οἰκοδεσπότης Κ. Καραϊσκόκ) προκειμένου ὁ μὲν Χακί γιὰ νὰ «τοποθετηθεῖ» περὶ ἀνιστόρητων μαρτυριῶν μὲ χρήση Ἑλληνικῆς γλώσσας ἐπέδου νηπίου, (ναί, εἶναι γεννημένοι στὴν Ἑλλάδα!), ὁ δὲ

Ντεντέ γιὰ νὰ ἐκφράσει τὴν ἀγανάκτησή του ὡς Ἑλληνας (sic) διότι ὅπως εἶπε «ἐδῶ δέιλιασαν οἱ Ἴταλοι, οἱ Σύριοι, οἱ Ρῶσοι, οἱ Γερμανοὶ κλπ μπροστὰ στὶς τουρκικὲς ἀπειλὲς καὶ ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες θὰ τὶς παραβλέπαμε τόσο ἀπερίσκεπτα καὶ θὰ δίναμε πολιτικὸ ἄσυλο στὸν Ὅτζαλάν;». Καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις ἔγινε κάτι τὸ ὁποῖο μᾶλλον δὲν ἔχει ξαναγίνει σὲ δημόσιο χωρὸ. Ἡ βαθιὰ κοιμισμένη κομοτηναϊκὴ ἀξιοπρέπεια ζύπνησε καὶ κατάλαβε πὼς κάποιοι μᾶς κοροϊδεύουν, κάποιοι μᾶς κοροϊδεύουν γιὰ χρόνια καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀντιδρούμε (πολλοὶ ἀπὸ μᾶς δὲν τοὺς γνωρίζουμε κἄν, ἐγὼ ἔβλεπα τὸν κ. Χακί γιὰ πρώτη φορὰ) παίρνουν καὶ τὸ μικρόφωνο γιὰ νὰ μᾶς κοροϊδέσουν καταπρόσωπο.

Τὸ κοινὸ ἐπιτέλους ἀγανάκτησε, διότι αὐτοὶ ποὺ θεωροῦν τὸν Ὅτζαλάν «τρομοκράτη», τὸν Κεμάλ «δημοκράτη», τὴ Θράκη «τουρκική», τοὺς Πομάκους καὶ τοὺς Ρὸμ «Τούρκους», αὐτοὶ ποὺ ζοῦν ἀπὸ τὶς ἐπιχορηγήσεις τοῦ τουρκικοῦ Προξενείου μὲ μοναδικὴ μέριμνα τὴν ἀνάδειξη τῆς «καταπίεσης τῶν Τούρκων», δὲν ἔχουν πάρει ποτὲ θέση μέσα ἀπὸ τὶς «ἐφημερίδες» τους γιὰ τὶς μειονότητες τῆς Τουρκίας καὶ γιὰ τὶς γενοκτονίες

ποὺ βαρύνουν τὸ παρελθόν τῆς, λίγο διαφορετικὲς ἀπὸ τὶς ἐπίσημες κεμαλικές.

ΑΥΤΟΙ λοιπὸν χωρὶς νὰ κάνουν ἔστω ἕναν μικρὸ πρόλογο στὸ κοινὸ τῆς Κομοτηνῆς γιὰ τὰ πιστεύω τους (διότι ἦταν σίγουροι ὅτι τὸ κοινὸ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙ τὸ παρελθόν τους καὶ τὸ ποιὸν τους στὴ γείτονα χώρα - ὡς γνωστὸν οἱ Κομοτηναῖοι δὲν νοιάζονται γιὰ τέτοια πράγματα) γίνονται τιμητὲς τῶν θέσεων τοῦ Σάββα... Καὶ ἐπιτέλους ἀκούγεται ἕνα ἀξιοπρεπὲς κατὰ τὰ ἄλλα ΓΙΟΥΧΑ στὴν Κομοτηνὴ ἐναντίων δυὸ προκλήσεων ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ μᾶλλον ἀκούγεται.

Τὸ ΓΙΟΥΧΑ αὐτὸ σήμαινε: ξέρω ποῖος εἶσαι (ἐπιτέλους), ξέρω ὅτι ὑποκρίνεσαι, τὸ ΓΙΟΥΧΑ ἐπίσης θὰ κάνει κάποιους τουρκόφρονες δημοσιογράφους νὰ ξανασκεφτοῦν τὶς προφορικὲς τοῦλάχιστον δημόσιες παρεμβάσεις τους γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τῆς μειονότητας στὴ Θράκη, ἂν δὲν συνοδεύονται ἀπὸ τὶς θέσεις τους γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν Ποντίων, τῶν Κούρδων, τῶν Πομάκων, τῶν Τσιγγάνων τῶν Ἀρμένων καὶ ὄλων ἐκείνων ποὺ ἔχει ἀνακατέψει τὸ μίξερ τοῦ Κεμάλ πασά γιὰ ἕνα ὁμοιογενὲς τουρκικὸ ἔθνος.

Π.Κ.

Μπινιές

§
Λάχανα,
τά παγώνια τοῦ κήπου

§
Στὶς τεράστιες ἀνῆλες σχολείων
καὶ γυμνασίων τῆς πόλης μας
παρατήρησα οὔτε ἕνα δέντρο.
Εἶναι φαίνεται ζήτημα παιδείας!

§
Μὲ τὰ μικρὰ φτιάχνονται τὰ
μεγάλα. Φύτεψε καὶ νιοθέτησε
δέκα δέντρα σὲ μιά πλαγιά
καὶ θὰ τὸ αἰσθανθεῖς

§
Μὲ δυὸ κυπαρίσσια στὰ χέρια
πᾶμε νὰ τὰ φυτέψουμε τὸ ἕνα
στὸν τάφο τῆς γιαγιάς τῆς μάνας
μου καὶ τ' ἄλλο στοῦ παπποῦ
μου. Κάνω τὸ λάθος καὶ τὸ πρῶτο
δέντρο τὸ φυτεύω σὲ ξένο τάφο.
«Βγάλτο», μοῦ λέει ἡ μάνα μου,
«νὰ τὸ φυτέψεις στῆς γιαγιάς
μου». «Ἐλα νὰ ζητήσεις ἐσὺ τὴν
ἄδεια ἀπὸ τὴν πεθαμένην», τῆς
λέω, «ἐγὼ ντρέπομαι».

Δόν Σάντσο - VRIZΩ Ντου
Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΑ

Τούρκικη Δικαιοσύνη

Αθώθηκε για δεύτερη φορά ο Ουνάλ Οσμαναγάογλου, κατηγορούμενος για την δολοφονία του γ.γ. του ΔΙΚΣ (άντιστ. ΓΣΕΕ) Κεμάλ Τουρκλέρ στις 22-7-1980. Σε μία από τις πλέον χρονοβόρες δίκες της νομικής ιστορίας της Τουρκίας ο Οσμαναγάογλου αθώθηκε λόγω έλλειψης στοιχείων. Ο κατηγορούμενος μεταφέρθηκε στο δικαστήριο από τις φυλακές της Σινώπης όπου κρατείται για την συμμετοχή του στην δολοφονία 7 μελών του Έργατικού κόμματος το 1978. Εκτιμώντας την απόφαση από την μεριά της οικογένειας ο δικηγόρος Ρασίμ Όζ είπε πως το δικαστήριο από την αρχή παραβίασε όλους τους κανόνες της ποινικής δικονομίας, προσθέτοντας πως το βαθύ κράτος χρησιμοποίησε τον κατηγορούμενο σε πολλά αίματηρά περιστατικά. Πρόσθεσε "αυτή η απόφαση δείχνει πως το βαθύ κράτος βγάζει ασπροπρόσωπο έναν εκτελεστή. Φοβάμαι πως ανάλογη θα είναι και η δίκη για την δολοφονία του Χράντ Ντίγκ".

(7-3, έφ. Γενί Σαφάκι)

Τί 'χες Γιάνν', ό,τι 'χα πάντα...

Η εισαγγελία του Ντιαρμπακίρ διάταξε έρευνα σχετικά με την όμιλία του Αχμέτ Τούρκ, Γ.Γ. του κόμματος DTP και της Λεϊλά Ζανά, τ. βουλευτή του κόμματος DEP. Η έρευνα γίνεται για τον μόνον Τούρκ διότι αποκάλυψε τον Ότζαλάν "κύριο" και για την Ζανά διότι ανέφερε τον Ότζαλάν ως έναν από τους 3 ηγέτες των Κούρδων. Αφού έξεταστούν οι όμιλίες τους, θα αποφασιστεί αν θα άσκηθεί ή όχι δίωξη.

(23-3, έφ. Χουριέτ)

Η Δημοκρατία στά Κατεχόμενα

Σε εκδήλωση που έγινε στην ΚΚΤC επί ευκαιρία της ημέρας των ήρώων και στην οποία μετείχε ο πρόεδρος Μεχμέτ Αλή Ταλαάτ, ο πρωθυπουργός της ΚΚΤC Φερντί Σαμπίτ Σόγιερ αντιμετώπισε μία απροσδόκητη συμπεριφορά από τον στρατιωτικό διοικητή της Κύπρου Χαϊρί Κιβρίκογλου. Ο Σόγιερ έτεινε το χέρι του προς τον Κιβρίκογλου για χειραψία, όμως ο Κιβρίκογλου δεν σήκωσε το χέρι του και μάλιστα μπροστά σε όλους είπε: Δεν σφίγγω το χέρι ενός πρωθυπουργού που στο συνέδριο του κόμματός του δεν ψέλνουν τον έθνικό ύμνο και δεν κρατάνε ενός λεπτού σιγή προς τιμήν των ήρώων. Αυτό έδωσαν την ζωή τους για τον αγώνα. Δεν έχετε καθόλου σεβασμό. Μετά από αυτό ο Σόγιερ είπε πως "Οι ήρωες ζούνε στις καρδιές μας, έχετε αμφιβολία για τον τουρκισμό μας;" Τότε ο Κιβρίκογλου του είπε "Νά αποδείξετε τότε τον τουρκισμό σας" Ο κ. Φερντί λέει πως δεν θα επιτρέψουμε σκιές στην εξουσία μας. Για ποιά εξουσία κάνετε λόγο κ.Φερντί; Αν είχαμε δική μας εξουσία θα μπορούσε ο στρατιωτικός μέσα στην πατρίδα μας, να μας λέει "αποδείξετε τον τουρκισμό σας"; Θά μπορούσε να μας λέει "δεν μου άρεσουν τα βιβλία ιστορίας, αλλάξετε τα"; Μην άνησχετε κ. πρωθυπουργέ, δεν πέφτουν σκιές σε ανύπαρκτες εξουσίες.

(25-3, Τ/Κ έφ. Αφρίκα)

Πολιτική με τις στρατιωτικές δαπάνες

Τόν διαγωνισμό για την προμήθεια 52 έπιθετικών έλικοπτέρων, ύψους 3 δίσ. \$ τόν κέρδισε η ιταλική εταιρεία Agusta. Στην τελική φάση για την έπιλογή εκτός από την ιταλική μετείχε και η εταιρεία Denel από την Ν. Αφρική. Εκτιμήθηκε ως άρνητικό στοιχείο στην προσφορά της Denel, η χρησιμοποίηση στο προτεινόμενο έλικόπτερο γαλλικού κινητήρα. Από χώρα δηλαδή με την οποία υπάρχει ένταση λόγω των άρμενικών ισχυρισμών.

(30-3, έφ. Χουριέτ)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Αντιφωνήματα

Μπαρζανί: "Αν η Τουρκία έχει δικαιώματα στο Κιρκούκ, τότε έχουμε κι εμείς στο Ντιαρμπακίρ"! Κουρδική Ανάσταση!

Νέο άραβικό σχέδιο για τό Μεσανατολικό, έτοιμο για τόν σκουπιδοτενεκέ του Τέλ Αβίβ. (Ρέ παιδιά, μὴν τό κουράζετε. Δέν γου-στάρει τ' άφεντικό τίς σαχλαμάρες σας.)

Ο πρύτανης του πανεπιστημίου DePaul κοντράρει την απόφαση για άνανέωση της ακαδημαϊκής θητείας του Έβραίου πολιτικού επιστήμονα Ν. Φινκελστάιν

Έδώ η καταγωγή είναι τό «πρόβλημα». Γιατί ο Ν.Φ. με γονείς άπ' τό Άουσιβιτς γράφοντας τή «Βιομηχανία του Όλοκαυτώματος», χαλάει τή σούπα που ταΐζεται όλη ή ύφήλιος

Τά 50 της χρόνια γιόρτασε ή Ευρωπαϊκή Ένωση, όμως σάν... 50άρα: Χωρίς κέφι κι αισιοδοξία, βολεμένη σ' έναν βαθμό αλλά με φόβο για τό μέλλον.

Και άντε, πές ότι ο Δημοσχάκης πήγε στις ΗΠΑ ως έπικεφαλής της Αστυνομίας του έλληνικού προτεκτοράτου. Ο... Χρυσοχοϊδης τί γύρευε με τόν Μπέρνε;

Στην «Καθημερινή» ήρθε φυσιολογικά ή σειρά του Γ. Δελαστίκ να πιεστεί και να παραιτηθεί (στη θέση του ό... Έλλης). Η άλωση προχωράει...

Για πρώτη φορά άρνήθηκε ο άντιστρατήγος έ.ά. Δ. Αλευρομάγειρος να παραστεί στις άντιχουντικές εκδηλώσεις του ΣΦΕΑ. Αιτία; Η έκεί παρουσία του... Λιάκου!

Παράδειγμα προς μίμηση: Όπου τιμώνται έξωνημένοι και έλληνομάχοι, οι πατριώτες δέν έχουν θέση. Άντε γιατί έκσυγχρονιστές και παλληκάρια γίναμε μαλλιά κουβάρια.

Πρόπερσι ήταν ο Σάκης, φέτος ο Σαμπρέλ που πήρε πήρε ένώπιον κάμερας την εύ-λογία του Φαναρίου... Ρέ μπάς και μετέχει έπίσημα ο Πατριάρχης στη Γιουροβίζιον;

Δύο νέες φαρουεστικές ληστείες Τραπέζης στην Κρήτη (νομός Ηρακλείου) μέ... άπαγωγές ΑΤΜ, στη μία φορτωμένο σε μπουλ-ντόζα και μία να τό σέρνουν με 4Χ4

Μέ την ευγενή άμιλλα με τούς Χανιώτες νάχει μεταφερθεί σ' αυτό τό πεδίο, βλέπουμε τούς δεύτερους να προηγούνται στη σχετική βαθμολογία, μετά τό περσινό κόλλο με την εισβολή του έσκαφέα

Ενίσταται ή ΟΛΜΕ κατά των άνακρίσεων για τίς καταλήψεις στην Ξάνθη. Τέτοιο ήθος οι δάσκαλοι: Τζάμπα μαγκιές, άπυρόβλητο για τούς ανήλικους παράνομους, άγώνες χωρίς την παραμικρή διακινδύνευση...

Η Ρεπούση έχασε μία μάχη και ή ίδια θά «τροποποιήσει» τό έπιστημονικό της πόνημα. Πετύχαμε κάτι σημαντικό, αλλά τόν πόλεμο δέν τόν κερδίσαμε άκόμη.

Φαντάζεστε μάγεια που πάει και τρώει σε μαγαζί άλλο από τό δικό του; Τί θά λέγατε για τή δουλειά του; Φανταστείτε τώρα να μη μιλάμε για μάγεια αλλά για γιατρό

Και δή πανεπιστημιακό! Που για να μη νοσηλευτεί στην κλινική του, τρέχει να

ΤΟΞΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ Στ' Δημοτικού (ή "Τό Κατά Ρεπούση Ευαγγέλιον")

Δηλαδή έσεις τί νομίζατε τώρα; Ότι τό τρισμέγιστο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και ή χαριτόβρυτος ύπουργός Έθνικής Καφροπαιδείας θά άξιοποιούσαν την άνυπέβλητη Ρεπούση μόνο στο μάθημα της Ιστορίας; Έμεις λοιπόν σήμερα σάς αποκαλύπτουμε ότι στην ίδια περιλαμπρή έπιστήμονα έχει άνατεθεί ή συγγραφή και άλλου βιβλίου της Στ' Δημοτικού, αυτή τή φορά σε σχέση με τό εξίσου άκανθώδες μάθημα των Θρησκευτικών. Έδώ μάλιστα σάς παραθέτουμε και αυτόουσιο τό κεφάλαιο που άφορά στα Πάθη του Κυρίου (μέρες που είναι κιόλας), τά όποια όπως θά διαπιστώσετε, καταγράφονται με ένάργεια και παρομιώδη άκριβολογία, συγχρόνως δέ και με χαρακτηριστική ιστορική εύσυνειδησία (έ πως, μὴν ξεχάσει και τήν έπιστήμη στην όποία είναι... ειδική!) δια τίς παραλλήλου παραθέσεως κειμένων από ιστορικές πηγές:

Όπως όλοι μας γνωρίζουμε, ο ίδρυτής της χριστιανικής θρησκείας ήταν ο Ιησούς. Ο Ιησούς όμως ήταν ταυτόχρονα και Έβραϊός. Οί Έβραίοι ήταν ένας σπουδαίος λαός που για πολλούς αιώνες είχε μεγαλορρήσει στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, συγχρόνως όμως ύπηρεξε άνέκαθεν και ένας λαός άπίστευτα ταλαιπωρημένος και βασανισμένος, καθώς κατά καιρούς βρέθηκε κάτω από τή βάρβαρη κατοχή πολλών αίμοσταγών κατακτητών (Αιγυπτίων, Φιλιστίων, Βαβυλωνίων, Περσών, Έλλήνων και Ρωμαίων), όθεν και ύπέστη τά πάνδεινα. Η κατάσταση αυτή συνεχίστηκε και τούς έπόμενους αιώνες, τόσο από τούς τυραννικούς άυτοκράτορες της σκοταδιστικής Βυζαντι-

νης Άυτοκρατορίας, όσο και από τούς βασιλιάδες της Δυτικής Ευρώπης, στην όποία είχαν σταδιακά διασκορπιστεί. Όσοι φτάσαμε στην 4η δεκαετία του 20ου αιώνα, όταν τό ουσιαστικά διαχρονικώς έπιτελούμενο έγκλημα της έβραϊκής γενοκτονίας ολοκληρώθηκε με τό άποτρόπαιο Όλοκαύτωμα, κατά τό όποιο βρήκαν φρικιαστικό τέλος πολλά έκατομύρια Έβραίων (Παράθεμα 1: 1.767 σελίδες με καταλόγους κρατουμένων του Άουσιβιτς και 750 φωτογραφίες νεκρών από τό στρατόπεδο στη Ρίγα Λετονίας).

Κατά την έποχή τώρα του Ιησού (που βεβαίως άποτελεί τό κύριο θέμα μας), οί Έβραίοι βρισκονταν κάτω από την τυραννική ρωμαϊκή κυριαρχία, την όποία φυσικά προσπαθούσαν να άποτινάξουν άναζητώντας την άνεξαρτησία τους (Παράθεμα 2: Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπως μας διασώθηκε από τόν ευγενικό ιδεολόγο επαναστάτη Βαρραβά). Παρά την άβάσταχτη σκληριά όμως, ήταν από τότε ένας λαός πολύ προοδευτικός, όπως δείχνουν π.χ. και τά τεράστια άλματα που είχε πραγματοποιήσει στο ζήτημα της γυναικείας χειραφέτησης (Παράθεμα 3: 27 σελίδες με βιογραφικά της Ηρωδιάδας και της Σαλώμης), στην όποία εύτυχώς δέν μπορούσαν να θέσουν τροχοπέδη ούτε οι πισθοδρομικές φωνές κάποιων θρησκόληπτων φανατικών (Παράθεμα 4: Ζωγραφιά με τόν άποκεφαλισμό του Προδρόμου).

Όσο για τόν Ιησού (ο όποιος επαναλαμβάνω ότι άποτελεί τό κύριο θέμα μας), ήταν βεβαίως ένας πολύ καλός άνθρωπος, που δίδαξε στόν

γλυτώσει στη Σαλονίκη! Τέτοια τά ιατρικά νέα του Σιμοπούλειου Άνεπιστήμιου Θράκης

Τό γαλλικό TGV έσπασε τό ρεκόρ των 575 km/h, μά κι εμείς δέν πάμε πίσω: Από τή Μεγάλη Δευτέρα έχει να έκτροχιαστεί τραίνο στη Θράκη. Ο έκσυγχρονισμός των ύποδομών της χώρας καλπάζει

Η τελευταία αυτή λέξη μπορεί έπίσης, με μικρή μετατροπή της κατάληξης (-άνης) να εκφράσει θαυμάσια κάθε άρμόδιο, άρχης γενομένης από τόν κύριο ύπουργό μας

Κέρδισε ή ΝΔ στις εκλογές της ΤΕΔΚ Ροδόπης, έχασε τό ΠαΣοΚ την ΤΕΔΚ Ροδόπης... Αυτός πάντως που πάλι θριάμβευσε ήταν ή Άυτοδιοίκηση. Γ...ε κι έδιωξε.

Όσο για την «άποστασία» του δημάρχου Φιλύρας Χασάν Κιασήφ, τί να πούμε; Όσοι πιστεύουν ότι «κρατάνε» κάποιον μειονοτικό παράγοντα, διαψεύδονται οικτρά...

Άλλη μία στραβή του μουφτή Ξάνθης κ. Σινικόγλου, με καταδίκη για ψευδή βεβαίωση που είχε χορηγήσει. Μήπως ήρθε ο καιρός για την άπόσυρσή του;

Ο τ. βουλευτής μιλώντας στη γιορτή για τή νίκη των Τούρκων στο Τσανάκκαλε (παρόντες ο Πρόξενος, ο νυν βουλευτής κ.ά.) πρότεινε να συνηορτάζεται ή έφήμερη ίδρυση της «Δημοκρατίας της Ροδόπης»

Κανένα πρόβλημα μέχρι εδώ. Μία μόνο μικρή σκιά δημιουργεί τό γεγονός ότι όλα αυτά γίνονται στην έλληνική έπικράτεια (στην Κομοτηνή, συγκεκριμένα)

Νέες βρωμιές έκτοξεύει ή τουρκοφυλλάδα "Μιλέτ" της Ξάνθης κατά του Σεμπαεδίν Καραχότζα, που εκδίδει τή "Ναπρές". Οί θερμοκέφαλοι φορείς του κεμαλορα-τισμού τρώγονται, αλλά...

κόσμο την αγάπη, την καλοσύνη και την άνεκτικότητα. (Παράθεμα 5: Δύομιση σειρές από την Επί του Όρους Όμιλία). Αυτά θά πρέπει λοιπόν κι έμās σήμερα να μάς διακρίνουν στις σχέσεις μας με τούς γειτονικούς λαούς, όπως π.χ. οί Τούρκοι. Οί Τούρκοι είναι ένας άλλος σπουδαίος λαός, που από τή στιγμή της έλευσης του στον χώρο της Έγγυς Ανατολής μετέφερε τά φώτα του πολιτισμού και τά μετέδωσε στους λαούς της Μικράς Ασίας και των Βαλκανίων (Παράθεμα 6: 1.500 σελίδες Τουρκικής Ιστορίας του Πανεπιστημίου της Άγκυρας). Έδωσαν μάλιστα άθηση και στους παρηκμασμένους κατοίκους του έλλαδικού χώρου (πολύ πριν έννοείται οί τελευταίοι συγκροτήσουν περι τά τέλη του 19ου αι. τό λεγόμενο έλληνικό έθνος), με τή μακραίωνη σχέση συνυπάρξεως και συνεργασίας που καθιέρωσαν μετά τό 1453, σχέση που άποτελεί άμεσο σύμφερον μας να την επανεμπεδώσουμε (Παράθεμα 7: αυτόουσιο τό βιβλίο του Κώστα Σημίτη «Στόχοι - Προοπτικές»).

Κατά τή στιγμή πάντως εκείνη που ο Ιησούς βρισκόταν στην Ίερουσα-λήμ (γεγονός που δέν ξέρω αν τό άντιληφθήκατε, αλλά είναι και τό κύριο θέμα μας), όλα ήταν όμορφα και ειδυλλιακά. Ήταν μάλιστα και έορταστικά, καθώς μόλις είχε συνέλθει και κάποιος γνωστός Έβραϊός της περιοχής από τετραήμερη νεκροφάνεια (Παράθεμα 8: Φωτογραφία της Μονής Λαζαριστών στη Θεσσαλονίκη - δυστυχώς πορτρέτο του ίδιου του Λάζαρου στάθηκε άδύνατο να βρεθεί). Ο Ιησούς έκανε βόλτες μέσα στην πόλη, προέβαινε σε πολιτισμένες συζητήσεις με τούς Φαρισαίους και τούς Σαδδουκαίους, κάποιον βράδυ έφαγε και με τούς φίλους του, ενώ ή όλη γιορτινή ατμόσφαιρα ολοκληρώθηκε λίγο άργό-τερα, όταν ξαφνικά παρατηρήθηκε συνω-στισμός σ' έναν κήπο.

Συνέχεια στη σελ. 6